

Evert Taube

Del 2 Rönnerdahl sitter på berget och målar

Evert Taube

Del 2

Rönnerdahl sitter på berget och målar

Balladen om Bellman	22	Och skulle det så vara	27
Bibbi	41	Oxdragarsång	23
Britta	7	Pepita dansar	30
Brittisk ballad	47	Personligt samtal	66
Brudvals	11	Pierina	31
Brusiana	54	Rosa på bal	4
Damen i svart	60	Rönnerdahls polka	16
Dansen på Sunnanö	43	Sjösalavår	20
Den instängde poeten	68	Sjösala vals	3
Den lycklige nudisten	42	Solig morgon	50
Det flög en fågel	44	Solola	45
Det fönstret som lyste	61	Sommarmålning	57
Ellinor dansar	13	Sotaren Santiago	49
En hättespeleman	56	Så skimrande var aldrig havet	23
Fiorella från Caramella	62	Så länge skutan kan gå	46
Furan på Sjösala	19	Sång i Danziger Gatt	9
Fragancia	53	Telegrafisten Anton Hanssons vals	64
Gammelvals i Roslagen	17	Vals i Furusund	29
Huldas Karin	24	Vals i Provence	38
Här är den sköna sommar	25	Vals i Valparaiso	26
Inbjudan till Bohuslän	12	Vals på Ängön	6
Ingrid Dardels polska	39	Vera i Vintappargränd	58
Invitation till Guatemala	40	Vidalita	34
Knalle Juls vals	48	Vinterballad	52
Kärleken och vinden	14	Violavà	35
Maj på Malö	10	Visa tryckt i år	8
Mary Strand	36	Västanvind	15
Min älskling	5	Änglamark	59
Morgon i Ligurien	32	<i>Att använda capodaster</i>	67
Nigande vals	18	<i>Ackorddiagram</i>	70
Nocturne	28		
Nära jul	56		

Sjösala vals

^D Rönnerdahl han skuttar med ett skratt ur sin säng. ^{A7}

Solen står på Orrberget, sunnanvind brusar. ^D

Rönnerdahl han valsar över Sjösala äng. ^{A7}

- Hör min vackra visa, kom, sjung min refräng! ^D

Tärnan har fått ungar och dyker i min vik ^{A7}

ur alla gröna dungar hörs finkarnas musik ^{hm F#7}

och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen! ^{G D H7}

Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol. ^{em A7 D}

^D Rönnerdahl han virvlar sina lurviga ben ^{A7}

under vita skjortan, som viftar kring vadorna. ^D

Lycklig som en lärka uti majsolens sken ^{A7}

sjunger han för ekorr'n, som gungar på gren! ^D

Kurre, kurre, kurre! Nu dansar Rönnerdahl! ^{A7}

Ko-ko! och göken ropar uti hans gröna dal ^{hm F#7}

och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen! ^{G D H7}

Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol. ^{em A7 D}

^D Rönnerdahl är gammal, men han valsar ändå! ^{A7}

Rönnerdahl har sorger och ont om sekiner ^D

Sällan får han rasta – han får slita för två. ^{A7}

hur han klarar skivan kan ingen förstå - ^D

ingen utom tärnan i viken (hon som dök) ^{A7}

och ekorren och finken och vårens första gök ^{hm F#7}

och blommorna, de blommor som redan slagit ut på ängen! ^{G D H7}

Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol. ^{em A7 D}

Rosa på bal

^G Tänk att jag dansar med Andersson ^C ^{Am}
^{D7} lilla jag, lilla jag med Fritiof Andersson. ^G
^C Tänk att bli uppjuden av en sån ^{Am}
^{D7} ^G populär person!
^C Tänk vilket underbart liv det Ni för! ^{Am}
^{D7} ^G Säg mig hur känns det att vara charmör,
^C ^{Am} sjöman och cowboy, musiker artist,
^{D7} ^G det kan väl aldrig bli trist?

^G Nej, aldrig trist, fröken Rosa ^{D7}
^G ^{D7} har man som Er kavaljer,
^G ^D vart jag än ställer min kosa
^{A7} ^D ^{D7} aldrig förglömmar jag Er!
^{Em} ^{H7} ^C ^G Ni är en sångmö från Helikons berg
^C ^G ^{D7} ^G o, fröken Rosa, Er linje, Er färg -
^C ^{H7} ^{Em} skuldran, profilen med lockarnas krans
^{Am} ^{D7} ^G ögonens varma glans!

^G Tänk, inspirera herr Andersson, ^C ^{Am}
^{D7} ^G lilla jag, inspirera Fritiof Andersson.
^C ^{Am} Får jag kanhända min egen sång,
^{D7} ^G lilla jag, en gång?
^C ^{Am} ”Rosa på bal”, vackert namn eller hur?
^{D7} ^G början i moll och finalen i dur
^C ^{Am} När blir den färdig, herr Andersson, säg,
^{D7} ^G visan Ni diktar till mig?

G D7
 Visan om Er, fröken Rosa
 G D7
 får Ni i kväll till Ert bord.
 G D
 Medan vi tala på prosa
 A7 D D7
 diktar jag rimmade ord!
 Em H7 C G
 Tyst, ingen såg att jag kysste Er kind,
 C G D7 G
 känn hur det doftar från parken av lind.
 C H7 Em
 Blommande lindar kring månbelyst stig -
 Am D7 G
 Rosa jag älskar Dig!

Min älskling

G H7
 Min älskling du är som en ros
 C G
 en nyutsprungna skär,
 D7
 ja, som den ljuvaste musik,
 G
 min älskade du är.
 H7
 Så underbar är du min vän
 C G
 och ser så vacker ut!
 Am
 och älska dig det skall jag än
 D7 G
 när havet sinat ut!
 H7 Em
 När hela havet sinat ut
 H7 Em
 och bergen smälts till glöd!
 A7 D
 Ja, älska dig, det skall jag än
 A7 D7
 när jorden ligger död.
 G H7
 Min älskling du är som en ros
 C G
 en nyutsprungna skär,
 Am
 ja, som den ljuvaste musik,
 D7 G
 min älskade du är.

Vals på Ängön

1. Ormbunken rister sin ringlade topp,
 slår opp sina gröna små vingar.
 Lillkalven kesar och dansar galopp
 i hagen där lärksången klingar.
 Gökarna gala,
 ärla och svala
 jaga sin föda i flygande fläng
 Frukträden blomma,
 fåren de fromma,
 beta bland bergen på sälta och äng.
 Solvärmen dallrar
 kring holmar och skär.
 sommarn är här!
2. Höstrågen böljar och vårsådden gror,
 det doftar från blommande vallar.
 Ekarna slöjas med ljusgröna flor
 och frömjöl från granar och tallar
 sprides med vinden
 innanför grinden
 prunka syrener i lila och vitt.
 Solen den skiner,
 höns och kaniner
 skingras när unghästen
 kommer i skritt.
 Kom snart, min vän,
 du som håller mig kär!
 sommarn är här!

3. Livet blir skönt som en ros i sin knopp,
 när glädjen, när sången får vingar.
 Lillkalven kesar och dansar galopp
 i hagen där lärksången klingar.
 Gökarna gala,
 ärla och svala
 jaga sin föda i flygande fläng
 Frukträden blomma,
 fåren de fromma,
 beta bland bergen på sälta och äng.
 Solvärmen dallrar kring holmar och skär.
 sommarn är här!

Britta

1. Ja, det brevet! Den som skrev det,
hon har vilat i min famn.
Det var Britta -
jag nämner inte något efternamn.
Det kan kvitta, skriver Britta,
om jag vänta får ett år,
när jag vet att ditt hjärta för mig slår.

Du som sovit i halm
och som vaknat i kvalm
och som sjunger i soluppgången
krigarns morgonpsalm.
Där i ledet du går,
där du spejande står -
tänk på Britta, som snart du kyssa får.

2. Hör soldaterna, kamraterna
med knatter och med knall!
Hör, på fält och i skogar
tonar truppens glada trall!
Över krigarna på stigarna
och lottorna i byn
stiger flyget
som örnar emot skyn.

3. Kan du hitta, skriver Britta,
en som har dig mera kär?
Kan du drömma hur ömma
mina känslor för dig är?
Som den bölja du ser skölja
stranden av vårt fria land
smyger Britta
sig mjukt uti din famn.

Visa tryckt i år

Hyllningsvisa till Gustaf V:s 80-årsdag, 1938

1. Svenska folkets välbehag
hörs i dessa toner,
ingen man av bättre slag
satt på kungars troner.
Ingen större hedersman
än kung Gustaf, leve han!
Leve kung Gustaf den femte
och hela hans hus därefter!

2. Krona, spira, mantel, allt
av den yttre äran
lade han åt sidan, kallt,
men på hans begäran,
Englands kung och Rysslands tsar
Sveriges gränser aktat har.
Leve kung Gustaf den femte
och hela hans hus därefter!

3. Gustaf tog när världen brann
runtom Nordens riken,
som en hövding för vår stam,
hand om politiken.
Danmarks, Norges kungar han
med sitt ord, sitt handslag vann!
Leve kung Gustaf den femte
och hela hans hus därefter!

4. Son och drottning har han följt
bakom deras bårar.
Vi har sett hans anlet höljt,
höljt av sorgens tårar.
Drabbad hårt vår konung dock står
rak och stolt, vid åttio år!
Leve kung Gustaf den femte
och hela hans hus därefter!

5. Idrott är en nordisk dygd
och bland idrottsmän
komna ifrån nordisk bygd,
främst vår kung, man känner!
Men i sjukdomar och nöd
är han ock vårt bästa stöd!
Leve kung Gustaf den femte
och hela hans hus därefter!
Hurra, hurra, hurra, hurra!

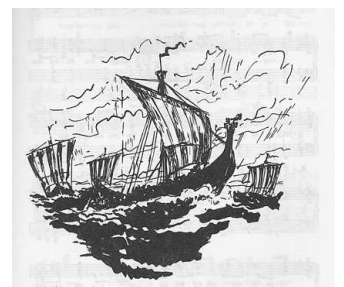

Sång i Dansiger Gatt

Ur "På kryss med Ellinor", 1923 (Örlogssång på Östersjön)
bearbetad och tonsatt, med ny titel, i "UltraMarin", 1936

G D7 G
Sjung om de spejande örnarnas hav
Am D7 G
storm över vikingavärlden!
G D7 G
Sjung om den frihet som fäderna gav
Am D7 G
Sverige vid seglen och svärden!
D7 G
Sjung om hur drakskepp med svenskar ombord
D7 G
vidgade världen för folken i nord!
A7 D
Segervind förde dem vida.
G D7
Sjung om de fredliga bragdernas män,
G
svenskar som plöja ännu fjärran hän!
C
Stormande sjung, gammal och ung,
D7 G
lyssne till sången och värje
C G
din urgamla frihet, Sverige!
Am D7 G
din urgamla frihet, Sverige!

G D7 G
Sjung om Klas Uggla och sjung om Klas Horn
Am D7 G
storm över Östersjöfälten!
G D7 G
Sjung in i hamnar, i stugor och torn
Am D7 G
sången om flottan vid Bälten!
D7 G
Sjung om Klas Fleming på Östersjövakt!
D7 G
Sjung om de offer, som flottan har bragt
A7 D
svenskarnas frihet och ära!
G D7
Sjung in i sinnet hos yngling och mö:
G
Här är din frihet, den fräsande sjö!
C
Stormande sjung, gammal och ung,
D7 G
lyssne till sången och värje
C G
din urgamla frihet, Sverige!
Am D7 G
din urgamla frihet, Sverige!

Maj på Malö

1. ^G God dag, herr handelsman ^{D7} Flinck, min vän!
^G Jag kommer med storm ut till Flatön igen.
^{A7} Det blåser, nordvästen ger hals! ^D
^C God dag, herr Rönnerdahl, välkommen ut! ^G
^{Am} Nordvästen bedarrar, han blåser snart slut. ^{D7}
^G Men hör min bedårande vals! ^{D7} ^G

^G Maj på Malö, vackra Maj, ^{D7}
^G dej vill alla böljor smeka,
^{E7} när du kommer i din eka ^{Am}
^G och förtöjer den på svaj. ^{D7} ^G
^{D7} Hoppa i land, smidig och grann ^G
^{A7} blåögd och brun, med små, små fjun - ^{D7}
^{Dm} på ejderdun vilar du i mina ^{E7} drömmar
^{Am} flicka från Malö ^{D7} Strömmar. ^G

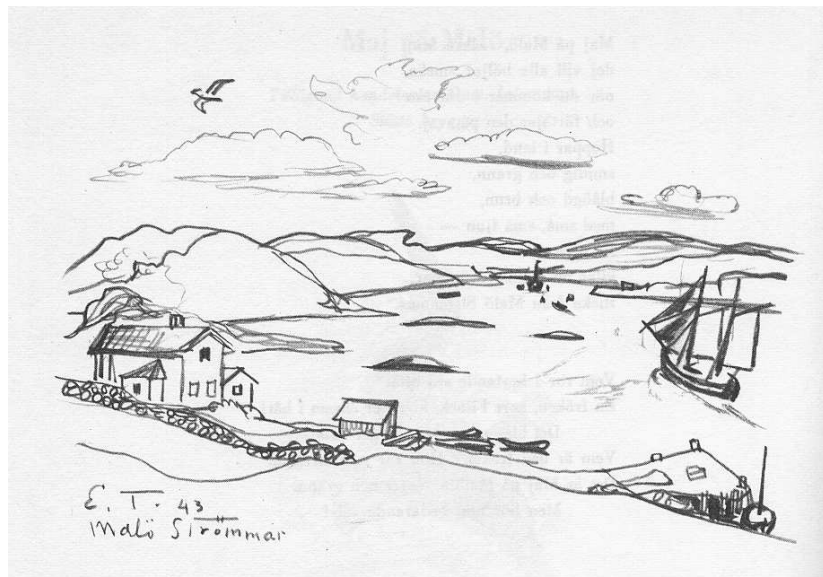
2. ^G Vem rör i brytande sjö hitåt? ^{D7}
^G En fröken, herr Flinck, kommer ensam i båt!
^{A7} Det blåser, nordvästen ger hals! ^D
^C Vem är den fröken, hon rör som en man. ^G
^{Am} Det är Maj på Malö, så fager och grann. ^{D7}
^G Men hör min bedårande vals! ^{D7} ^G
3. ^G Se här, skön Maj, nu är allting klart, ^{D7}
^G Hos handelsman Flinck går det undan med fart!
^{A7} Det blåser, nordvästen ger hals! ^D
^C En ost, två kilo, så fet och så rar, ^G
^{Am} ansjovis, sardiner, en burk kaviar! ^{D7}
^G Men hör min bedårande vals! ^{D7} ^G

Brudvals

^G Hör fioler och flöjt, ^C klarinett och ^{Am} klavér!
^{D7} Vackra flicka, kom låt mig få ^G dansa med ^{D7} Er!
^G Det är sällan man skådar på ^C bröllop och ^{Am} bal
^{D7} så sköna damer, som här i vår ^G sal.
^{Am} Men Ni är en av de få som är ^{D7} skönast ^G ändå, ^{E7}
^{Am} ja, den saken, min fröken, jag tror mig ^{D7} förstå,
^G ty den skönsta brunett i Paris' ^C karneval ^{Am}
^{D7} har dock valsat med ^G Rönnerdahl!

^{H7} Musikanterna spela en ^{Em} trio i ^{H7} moll, ^{Em}
^{H7} det är toner, som tala till ^{Em} tomtar och ^{H7} troll.
^{Em} Och på ängar och fält kring vårt ^{H7} festliga ^{Em} hus
^{H7} dansar älvor i vårnattens ^{Em} ljus.
^D Jorden klär sig i blommande ^C skrud ^{H7}
^D för vår aningsfullt rodnande ^C brud. ^{H7}
^{Em} Låt oss leka och drömma där ^{H7} lyckan är ^{Em} gäst -
^{H7} Ingen vet hur vi träffas ^{Em} härnäst! ^{D7}

^G Hör fioler och flöjt, ^C klarinett och ^{Am} klavér....

Inbjudan till Bohuslän

Som blågrå dyning Bohusbergen rullar
i ödsligt majestät mot havets rand,
men mellan dessa kala urtidskullar
är bördig jord och gammalt bondeland.
Dit tränger Skagerack med blåa kilar
och strida strömmar klara som kristall
och lummig lövlund står med björk och pilar
och ask och ek vid ladugård och stall.

Kom, Rönnerdahl, till Ängön nu om våren!
Nu häckar ejder, gravand, mås och trut!
I vildrosbuskarna och björnbärssnåren
har finkarna och mesarna tittut.
På slänens taggiga och svarta grenar
syns inga gröna blad, men knopp och blom
som breder över gråa gårdsgårdsstenar
ett pärlstrött flor av snövit rikedom.

Kom ut till oss! Här kärnar Hulda smöret
och leghornshönsen värper ägg var dag.
Här blir du frisk till hälsan och humöret,
här trivs du, Rönnerdahl, det lovar jag!
Här bygger Anders båtar och fioler,
här kan du fiska torsk och spela vals.
och tjusa oss med kullrande trioler
ur Anders felor och din egen hals.

Kom ut till stränderna, de ödsligt sköna
 med slån och hagtorn, böjda djupt av storm,
 med gamla båtvrak som har multnat gröna,
 men än, i brustna skrov, bär vågens form!
 Där, mellan hav och land, på sand som skrider
 på tång som gungar, kan du ensam gå,
 och leva i de längst förflydda tider
 och i ditt släktes framtid likaså.

Ellinor dansar

1. Får jag lov, lilla pappa,
 du lovade mig en dans!
 Får jag lov, vill du dansa med mej?
 Ingen för som du gör,
 sån dansör som du, pappa,
 det finner man ingenstans!
2. Vilken dag, vilken fest,
 o, så lycklig jag är i kväll!
 Hör fiolernas susande sång!
 Jag blir yr, men du styr.
 Har du märkt att min klänning är lång?
3. Ack, min Ellinor
 bara blunda och hör musiken,
 känn i ditt hjärta rytmiken,
 tänk ingenting, bara dansa och le.
 Som en ros vaggar i vind,
 mjuk och lugn ska en flicka vara -
 allt kan jag inte förklara
 men kyss min kind!

Kärleken och vinden

1. Han kom som främling till en ö,
en ö vid Nordre Strömmar
där minnet av en skärgårdsmö,
som skymtat i hans drömmar,
drog honom till en trädgårdsgrind -
i samma blida västanvind
som han sett smeka hennes hår,
när hon var sjutton år.

2. - Här under ek och oxelträn
som än mot stormar strida,
min vildrosmö i Bohuslän
har blommat vid min sida,
han tänkte stilla - sextio år
snart flytt sen dess, nu återstår
att ödmjukt öppna hennes grind
och varligt stiga in.

3. Och dörren gick! Nu stod hon där
en Törnrosa, en sägen!
- Har tidens hjul stått stilla här,
han stammade förlägen.
Där stod hon som i flydda dar -
med pannan lugn, med blicken klar,
densamma Karin, sjutton år,
med sjövind i sitt hår.

4. Då reser sig ur stugans hörn
en gammal, grånad kvinna:
- Stig in, stig in, kom inom dörrn
till byn kan du snart hinna!
Stig in, min vän från unga år!
Du ser, att tidens hjul - det går!
Och som ett hån slår vårens vind
emot en visnen kind.

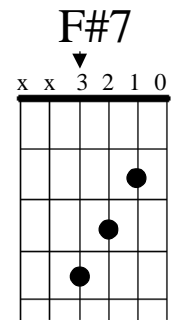
5. Det blåser samma vind idag
som sjöng i våra ekar
när vi var unga, du och jag
och lekte samma lekar!
Just när du kom här i vår dörr
jag märkte vinden sjöng som förr
På avstånd har jag följt din stig
och bett till Gud för dig.

6. Här ser du nu mitt minsta gull -
ja, jag är farmor vorden,
och det är blott för lillans skull
jag ej har lagts i jorden.
Den västanvinden du, han drar!
Han tog vår son när han blev far
till henne där. För hennes mor
blev sorgen alltför stor.

7. Sä^G ingenting, kyss endast fromt^D
 vår lilla Karins panna!^C ^G ^{D7}
 Så blir här inne mindre tomt,^G ^D ^G ^{Em}
 trots att du ej får stanna.^{Am} ^{D7} ^G
 Kyss detta barnbarn av vår dröm!^C ^G
 När jag gått bort - bli lika öm^{A7} ^{D7}
 mot henne då, som förr mot mig!^G ^D ^G ^D ^{Em}
 Ty jag har älskat dig!^{Am} ^{D7} ^G

Västanvind

En dag blev hela havet en öken för min syn^A ^E ^A
 och ingen fågel syntes där kretsa under skyn.^E ^A
 Jag gick bland vilda rosor, bland rönнар, kaprifol,^{H7} ^{E7} ^{H7} ^E
 på stigen där jag mötte min älskade i fjol.^A ^E ^A
 Jag lade mig på marken, jag nämnde hennes namn,^D ^G ^{A7} ^D
 jag tryckte mig mot jorden som var den hennes barm^G ^D ^{E7} ^A
 och solen sjönk i havet och natten blev så varm.^D ^G ^A ^{F#7}
 Jag slumrade och trodde hon somnat på min arm.^G ^D ^{E7} ^{A7} ^D
 Då hörde jag hur göken han gol - men om en stund^A ^E ^A
 jag somnade på nytt med en vildros mot min mun.^E ^A
 Jag var så trött av kärlek, jag var så trött av sorg^{H7} ^{E7} ^{H7} ^E
 min älskade har glömt mig och rest till Göteborg.^A ^E ^A
 Men akten Er I gossar på Sveriges västra kust^D ^G ^{A7} ^D
 som resen ut till havet och västanvindens pust!^G ^D ^{E7} ^A
 Där givas många löften, men hållas ganska få -^D ^G ^A ^{F#7}
 nej, västanvind och flickor kan ingen lita på.^G ^D ^{E7} ^{A7} ^D

Rönnerdahls polka

1. Är Rönnerdahl tillfinnandes
i Anienes myrtenlund,
de älskandes, de brinnandes
med sång av näktergal?
Jo, Rönnerdahl står målande
i Anienes myrtenlund,
där strömmarna de sorlande
gör skuggan ljuvligt sval.
Stig ned från solglödsheta berg,
du vägdammsgråa skald,
och skåda i min friska färg
en flod med vattenfall!
Ty Rönnerdahl står målande
i Anienes myrtenlund,
där strömmarna de sorlande
gör skuggan ljuvligt sval.
2. O, Rönnerdahl, dig vill jag ge,
i Anienes myrtenlund,
mitt skönhetsdruckna evoe
långt bortom dagens larm!
Din målning lät mig återse,
i Anienes myrtenlund,
min Sylvia, min nymf, min fé,
som flydde ur min famn.
Hur naket skön min älskling står
på vattenfallets brant!
Se solens glimt på hennes hår
är tavlans färgdiskant!

- Din målning lät mig återse,
i Anienes myrtenlund,
min Sylvia, min nymf, min fé,
som flydde ur min famn.
3. När Sylvia tar sitt morgonbad
i Anienes myrtenlund,
en brunhyllt, sprittande najad
med varmt och lustigt blod,
då målar du, då sjunger jag,
i Anienes myrtenlund,
där Sylvias knoppande behag
omsvallas av en flod.
Nog är den flickan rask, min vän
(jag vet nog vad jag såg!)
knappt har hon lärt sig älska en,
och kysser redan två!
- Nu målar du, nu sjunger jag,
i Anienes myrtenlund,
Och Sylvias knoppande behag
omsvallas av en flod.

Gammelvals i Roslagen

Am E7 Am E7 Am
Lurviga Roslag, o sjöland, du häver dig halvdränkt ur havet
Dm H7 E7 Am
med dina sandiga åsar och urberg och stormvridna tallar,
C Dm F C
med dina tusentals tångsvepta ärriga öar och kobbar,
F E7
kupiga, knalliga bucklor på jordklotets isrivna hjässa.
Am Dm H7 E7 Am
Vindpinat vresiga Roslag, jag hälsar dig, havsörmars hemland!

Am E7 Am E7 Am
Här byggdes drakskepp av Sjöbloms och Östermans vikingafäder,
Dm H7 E7 Am
de som i välmening grundade Ryssland i tiden och satte
C Dm F C
Volgasjöfarten i gång och höll ordning i Konstantinopel
F E7
liksom det ännu i dag finnes pojkar från Vaddö och Möja
Am Dm H7 E7 Am
som håller ordning i avlägsna främmande länder på jorden.

Am E7 Am E7 Am
På melanesiska öar är blidöbor kopramagnater,
Dm H7 E7 Am
pojkar från Runmarö, Ljusterö, Rådmansö, Arholma, Gräsö
C Dm F C
är amiraler där ute och somliga är guvernörer
F E7
saknar nog gistgårdar, skötekor, saknar nog glittrande strömming,
Am Dm H7 E7 Am
gråbruna flundror och gulvita torskar och gräsäl och grisslor.

Am E7 Am E7 Am
Snötjockans, isskruvens land, du skeppsbrottens fruktade havsband,
Dm H7 E7 Am
piskat av stormar och drivsnö vareviga vinter och fordom
C Dm F C
plundrat och härjat och skändat och bränt av pirater från öster -
F E7
var finns väl ändå ett land lika trevligt och vackert jag frågar,
Am Dm H7 E7 Am
som dina kringströdda öar dem havet och fjärdar förenar.

Am E7 Am E7 Am
Sjösala lövängar blomstra, nu fröjdar sig åter naturen,
Dm H7 E7 Am
primulan blommar och smörblomman lyser som guld i det gröna,
C Dm F C
vattnet i tunnan vid knuten är gullgult av frömjöl från tallen,
F E7
poppeldun snöar och häggarna sprida sin vällukt med vinden
Am Dm H7 E7 Am
kring dina blänkande fjärdar, o, Roslag, mitt hemland i havet.

Nigande vals

Här sitter gummor som ingen rubbar ^G ^{D7}
och här står gubbar som gamla stubbar, ^G
jag tror jag lubbar, jag tror jag skubbar ^{D7}
med dig min jänsta till nästa bal. ^G
Bland sköna flickor blir gummor gröna ^{D7}
och gamla gubbar de börjar stöna, ^G
men jag ska dansa med dig, min sköna, ^{D7}
så golvet gungar, sa Rönnerdahl. ^G

Opp min lilla flicka! Än är du ung! ^G ^{D7}
Skynda dig att dansa, dansa och sjung ^G
innan också du blir gammal och tung ^{Em} ^D
dansa, min vän, och sjung! ^{A7} ^{D7}
Hjärtat, lungorna och levern mår bra, ^G ^{D7}
om du dansar minst var åttonde da', ^G
glad och munter det ska människan va', ^{Em} ^D
det vill vår Herre ha! ^{A7} ^{D7}

Våren ger blommor, sommarn ger hö, ^G
hösten den är kärv, vintern ett fördärv. ^{D7}
Skynda dig, min flicka sjung och var djärv, ^G
innan de rosor vissna och dö
på din kind så varm och din unga barm ^{D7}
ännu blommar, lilla mö! ^G

Hej, musikanter! Såg ni på den! ^G
Såg ni hennes steg? Såg ni hur hon neg? ^{D7}
Å, nu tror jag alla gummorna teg! ^G

Hoppsan! Här valsar Rönnerdahl än!
Sina femtio år fyllde han igår. ^{D7}
Sjutton är hans lilla vän! ^G

Furan på Sjösala

Evert Taube
Ricke Löw

Med yxan i hand i min Sjösala park
jag stod vid en fura och smekte dess bark
"Du skymmer min utsikt nu mot himmel, sjö
du susande fura nu måste du dö."
Och furan hon föll och blev sågad itu
och huggen till ved men hon susar ännu:
I elden, på härden, i vinterkväll lång
hon sprakar och susar och sjunger sin sång.

Då tänkte jag snart skall jag själv vräkas kull
och röjas för vägen för utsiktens skull
och därför go' vänner förinnan det sker
de visor jag diktat dem skänker jag Er,
som ved från en fura, en barkad som höll
i ruskiga väder och sjöng när den föll,
en hälsning från fåglar som bott i dess topp
och kvittrar om landet där solen går opp.

The musical score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of five staves of music. The lyrics are written below the notes. The first staff covers the first line of the first verse. The second staff covers the second line. The third staff covers the third line. The fourth staff covers the fourth line. The fifth staff covers the fifth line. The lyrics are: Med yx - an i hand i min Sjö - sa - la park jag stod vid en fu - ra och smek - tedess bark: "Du skym - mer min ut - sikt nu mothim - mel sjö du su - san - de fu - ra nu mås - te du dö." Och fu - ran hon föll och blev så - gad i - tu och hug - gen till ved men hon su - sar ännu: I el - den, på här - den, i vin - ter - kväll lång hon spra - kar och su - sar och sjung - er sin sång.

Sjösalavår

G Am D7 G
Rönnerdahl vakar i vårljusa natten,
Em Am D7 G
sitter i skjortan så tyst på sin bädd,
Am D7 G
blundar och drömmer att azurblått vatten
Em Am D7 G
speglar en skuta på Genuas redd.
Em Hm C G
Rodnande vinberg slå vakt omkring bukten
Em D A7 D7
råseglen fyllas av sjöalpens vind
G Am D7 G
och den balsamiska medelhavsluften
Em Am D7 G
sveper kring Rönnerdahls rodnande kind.

G Am D7 G
Rönnerdahl styr genom stim av delfiner
Em Am D7 G
kurs på Palermo i slumrande slör,
Am D7 G
skonaren löper för lösa boliner
Em Am D7 G
gastarna sjunga till väders i kör:
Em Hm C G
”Come il mare à una Siréna,
Em D A7 D7
così mi piaci, carino, à me!
G Am D7 G
Här går liguriska skonarn Eléna,
Em Am D7 G
Vackrare skuta ni aldrig får se!”

C Am Dm
Rönnerdahl drömmer i vårljusa nätter,
G7 C
vida han far som i ungdomens år,
Am Dm
hän över Pampas smaragdgröna slätter,
G7 C
rider i vall sina oxar och får,
F C
reser sitt tält under sydkorsets stjärnor
Dm C D7 G7
stämmer gitarren vid syrsornas sång,
C Am Dm
svävar i tango med svartögda tärnor,
G7 C
sadlar vid midnatt, hans färdväg är lång.

C Am Dm
 Rönnerdahl drömmer, det ljusnar i öster,
 G7 C
 morgonvind susar i Sjösala lund,
 Am Dm
 fjärdarna vattras och måsarnas röster
 G7 C
 tränger till fönstret från vikar och sund.
 F C
 Småbarnen vakna, det tassar i stugan,
 Dm C D7 G7
 solen går opp över Orrbergets topp,
 C Am Dm
 ut på altanen med bricka går frugan,
 G7 C
 bjuder på doftande kaffe med dopp.

G Am D7 G
 Borta med vinden är Genuaskutan,
 Em Am D7 G
 Pampas har sjunkit långt fjärran i väst,
 Am D7 G
 Rönnerdahl stämmer den svenskbyggda lutan
 Em Am D7 G
 borta kan duga, men hemma är bäst!
 Em Hm C G
 Barrskogen dofta och vikarna glittra,
 Em D A7 D7
 vitsippan lyser i skuggsvala snår,
 G Am D7 G
 Rönnerdahl sjunger och finkarna kvittra:
 Em Am D7 G
 Välkommen, härliga Sjösalavår!

Balladen om Bellman

1. Bellman! Där din sång förklungit
dröjer rymdens genljud kvar,
den natur som du besjungit
än din diktnings prägel har.
Hör jag Solna klockor runga
i en sommarmorgons kvalm,
”Bellman, Bellman”, hörs de sjunga
Dina visors ekon gunga
från Norrtull till Södermalm.

2. Ståndsdrabanter och dragoner,
sotarmurre och korpral,
krogmamseller och baroner
vimla i din arsenal,
rivna förklän, strunt på kjolen
allting ser din snabba blick,
hur en spelman damp av stolen
hur vårt Stockholm ler i solen
och hur Amor skjuter prick.

3. Men du skildrar också sorgen
ångesten, när ödet slår.
Hjärtats nöd i kungaborgen
eller fattighusets vrår
är väl föga hjälpt med sången
men i dina dikters val
blir vart ord om undergången
balsam som har tröstat mången
inför själva dödens kval.

4. Som en målare du ställer
just det synligt sköna fram,
seglet på din höbåt sväller,
sväller gör din krogmadam.
Om åt Ulla, bland buteljer
Venus form naturen gav
är det detta du förtäljer
om hon sen sin skönhet säljer
fläckas ej din konst därav.

5. Och på Mälardalsnaturen
i din dikt, din melodi,
du, den svenske trubaduren,
ödslade ett världsgeni.
Vilket slarv! Du kom i häkte!
Makan, barnen frös och svalt
och när lungsoten dig knäckte
tog den stad vars sång du väckte
sångarns öde lugnt och kallt.

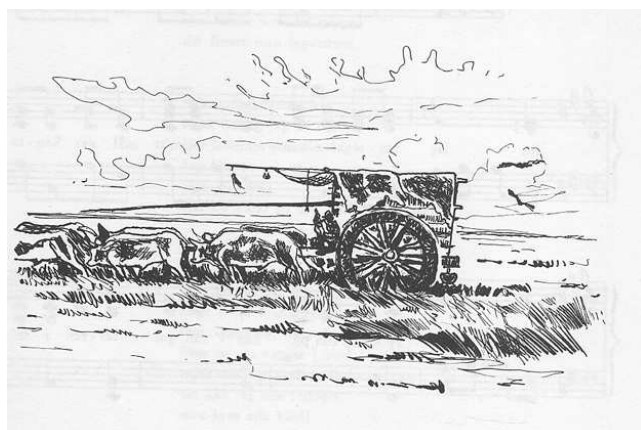
6. Men invid din grav i Klara
under Sergels medaljong
klingar nu den underbara
Bellmans Minnes hyllningssång
Ja, nu kan ditt öde gripa!
Allt du rör blir idealt!
Leva fick du jämt i knipa,
för din dödsmask och din pipa
ger man desto mer betalt.

Oxdragarsång

1. Allt bakom oxar tio
från stadens sus och dus
jag reste klockan nio
mitt mål var Santa Cruz.
Med fyra ton på kärran,
gitarren i min hand,
jag spelade för Herran
och sjöng om Pampas land.

2. Må rika damer vila
i gyllene gemak
jag och min bruna Lila
inunder bambutak
Vid fattigdomen snuddar,
men hon är ung och varm,
det finns ej bättre kuddar
än hennes runda barm.

Refr. Dra, dra min gamla ox
det bästa du förmår!
Bra, bra min gamla ox!
Därhemma klöver står.
Och knirra, knarra, knirra
min kärra, knirr och knarr!
Och dirra, darra dirra
var sträng på min gitarr!

Så skimrande var aldrig havet

Så skimrande var aldrig havet
och stranden aldrig så befriande,
fälten, ängarna och träden aldrig så vackra
och blommorna aldrig så ljuvligt doftande
som när du gick vid min sida
mot solnedgången,
aftonen den underbara,
då dina lockar dolde mig för världen
medan du dränkte alla mina sorger,
älskling, i din första kyss.

Huldás Karín

Åjianemej va de virvlar å ryker
utanför farstun te mormors kök!
Å där står Huldás Karín å sjonger å byker
i Stättebackens krök! Vecken rök, vecken rök!
Rök opp i berga å ner över fjorden
å runt om hela stuga å ut ätter jorden
å hönera å tuppen de kacklar å flyr!
Ja, de va ännu himsket va de virvlar å yr!

- Godda' lella Karín, nu har du å göra!
Ja, här ska bli rent tess ja ger mej å,
så nu får en elda å koka å röra.
- Åjia lella Karín, säj vart reser du då?
- Titta på röken å se vart han drar sej!
- Den röken, lella Karín, han virvlar å har sej!
Nyss for han opp i berga - å nu i en blink
åt Stättebrygga bär de, ner te handelsman Flink!

- Han drar sej te Malö, han går över Strömmen!
Ja, detta de slutar på Kärringön!
- Nej allri i livet! Nej, allri i drömmen!
I alle fall så gjorde han en schwäng över sjön!
Jag tror han far över te Morlanda Heden!
De bränner, lella Karín, han går över leden!
Å jaggu' går'n te körka! Åjianadå!
- Då e de rätt, sa Karín, där ska bröllopet stå!

Här är den sköna sommaren

1. Jag sjöng vid bondens knut:
"Nu är sommaren här!"
"Det är våren som är slut",
svarar bonden så tvär.
"Djupt gick tjälen här i nord
och sanna mina ord,
//: det är krig och politik
som har fördärvat vår jord!" ://

2. Jag sjöng för handelsman
där han stod i butik:
"Se, nu blommar ju din strand
och nu glittrar din vik!"
Men han svarade burdus:
"Ja, du går i glädjerus,
//: men se krig och politik
drar nöd och sorg till mitt hus!" ://

3. Då gick jag ner till strand
Där låg skutan förtöjd.
"Se, goddag på dig sjöman!
hör du fåglarnas fröjd?
Gökar gala här i land
under solens höga brand!"
//: Men han svarade:
"Jag seglar till ett varmare land!" ://

4. Jag gick i aftonsång
för att höra Guds ord.
När jag står på kyrkans gång
hör jag kyrkherrens ord:
"Satan följer dina spår
höst och vinter och vår
//: och han jagar dig om sommaren
i blommande snår!" ://

5. Då sprang jag över ängen
där mandelblom står
och jag ser den lilla Karin,
till brunnen hon går.
Och då ropar hon till mig
ja, på blommande stig:
//: Se, här är den sköna sommaren
som jag har lovat dig!" ://

Vals i Valparaiso

1. Hav! Under bugande palmer jag såg
hur våg på våg
i böljande tåg
emot Chiles klippiga stränder kom rullande in.
O, detta brus, när ett skimrande svall
fann mig och tog mig i famnen.
O, när delfinerna dök bland korall
och en vinröd klänning blev min.

Då sjöngs det i Valparaiso en söt liten sång:
Rosita, Chilenita
i havet, i Stilla havet står hajen på språng:
Rosita, Chilenita!
Kondoren på kordiljären är bister, jaha!
Och ormarna börjar skallra i Tarapacá
och sju glada sjömän rundade hornet i dag.
Och Rosita vill alla ha!

2. O, när jag började känna mitt land
från fjäll till strand
och med min hand
på jordgloben följde dess gräns från Peru till Cap Horn!
O, när jag fann, att här var jag blott gäst
bland röda små indianer
dem mina fäder, soldat som präst
betvingat med krut och med torn.

3. ^{Am} Ja, att min stamfar var ^{E7} conquistador ^{Am}
^{E7} har satt sitt spår ^{Am}
^{E7} och ensam den står ^{Am}
^{G7} min ras i det land där jag ^C likväl ^{Dm} själv ^{Am} blivit ^{Dm} född. ^{Am} ^{E7}
^{Dm} Ack, tvenne världar bo här i mitt bröst, ^C
^{Dm} spanskt, det går aldrig ur blodet. ^{G7}
^{Dm} Spansk är min stämma, min klingande ^C röst ^{A7}
^{Dm} men när mina ^{D7} sånger ^G kom till.

Och skulle det så vara...

^{am} Och skulle det så vara ^D ^{am}
^{dm} att allt är slut emellan oss ^{am}
^D hur vill du då förklara ^{em}
^{dm} att Karlavagnen
^{am} alltjämt har ^E
^{am} sju stjärnor och ^E
^{am} att Nordanvinden
^{E7} alltjämt rycker
^{am} kottar ur furan och
^{E7} kastar dem i spåret av din fot och ^E
^C att rosorna du satte ^{G7}
^C doftar som i somras och ^{dm}
^E har nya knoppar och ^{dm}
^{am} att igelkotten
^{dm} som dräpte huggormen ^{am}
^{E7} alltjämt i skymningen ^{am}
^{dm} kommer till mjölkfatet ^{am}
^{E7} under stugutrappan
^D och att din baddräkt låg kvar i ekan - ^{am} ^{em} ^{am}

Nocturne

C **dm**
Sov på min arm!
G7 **C**
Natten gömmer
Ddim **am** **G7** **C**
under sin vinge din blossande kind.
dm
Lycklig och varm
G7 **C**
snart du drömmer,
Ddim **am** **G7** **C**
flyr mig i drömmen som våg flyr vind.
C7 **D7**
Fångas igen.
fm **C**
Flämtar. Strider.
em **am** **dm** **G** **G+**
Vill inte. Vill. Och blir åter kysst.
C **dm**
Slumra, min vän!
G7 **C**
Natten skrider.
Ddim **am** **G7** **C**
Kärleken vaktar dig ömt och tyst.

C **dm**
Sov på min arm!
G7 **C**
Månens skära
Ddim **am** **G7** **C**
lyftes ur lundarnas skugga skyggt
dm
och på din barm
G7 **C**
o, min kära,
Ddim **am** **G7** **C**
täljer dess återglans timmarnas flykt.
C7 **D7**
Helig den frid
fm **C**
hjärtat hyser
em **am** **dm** **G** **G+**
mitt i den virvlande blodstormens land!
C **dm**
Slut är din strid.
G7 **C**
Månen lyser.
Ddim **am** **G7** **C**
Vårnattsvind svalkar dig. Sov på min arm!

Vals i Furusund

^G
Jag minns en stund
^{Am}
i Furusund
^{D7} ^G
när skymningen föll på,
^{Am}
vi kom på kryss från Öregrund
^{D7} ^G
i Ålandshavet blå.
^{Am} ^{D7} ^G ^{Em}
Vi hade gjort en gip och en sväng
^{A7} ^D
vid Calle Schewens ö,
^G ^{Am}
men där var tyst - på Calles äng
^{D7} ^C ^G
stod bara volmat hö.
^{Dm} ^{E7} ^{Am} ^{Gdim}
Men där var tyst - på Calles äng
^G ^{D7} ^G
stod bara volmat hö.

^C ^{A7}
Från Uno Östermans fiol
^{Dm}
där hördes ingen låt
^{G7}
och inte såg vi någon kjol
^C ^{G7} ^C
och där låg ingen båt,
^{A7}
nej, där fanns ingenting att se
^{Dm}
i Calle Schewens lund
^{G7}
Vi satte kurs på vår supé
^C ^{G7} ^C
och for till Furusund.

^G
Jag minns en stund
^{Am}
i Furusund
^{D7} ^G
när skymningen föll på,
^{Am}
vi kom på kryss från Öregrund
^{D7} ^G
i Ålandshavet blå.
^{Am} ^{D7} ^G ^{Em}
På Balltorps restaurang där var bal
^{A7} ^D
dit styrde jag min kos,
^G ^{Am}
jag fick en blick - jag gjorde mitt val:
^{D7} ^C ^G
"Godafton, min roslagsros!"
^{Dm} ^{E7} ^{Am} ^{Gdim}
Jag fick en blick - jag gjorde mitt val:
^G ^{D7} ^G
"Godafton, min roslagsros!"

^C ^{A7}
Då seglar fram en kavaljer
^{Dm}
på golvets glatta plan,
^{G7}
mitt häpna öga återser
^C ^{G7} ^C
den gamle Roslags-pan!
^{A7}
Och Calle Schewen dansar ut
^{Dm}
och snurrar runt med mej
^{G7}
och säger: "Rönnerdahl, vet hut!
^C ^{G7} ^C
Den blomman plockar du ej!"

^G
Jag minns en stund.....

Pepita dansar

1. Den morgon när jag föddes
då blommade var dal,
den afton när jag döptes
då sjöng en näktergal.

Fernando, Fernandito,
jag flydde från vår by
från hyddan under palmen
när månen stod i ny.

Tamborito i Panamá,
Tamborito, Tamborito,
Tamborito i Panamá
----- à!

2. Fernando, Fernandito,
o, säg mig, var du går!
Jag sökte dig i kyrkan
med slöjan på mitt hår.

Jag sådde några blommor
men röda jorden brann.
Du fick min första kärlek,
du tog den och försvann.

3. Den första kärleken så söt
som socker kan den vara,
den andra kärleken ger tröst,
den tredje - handelsvara!

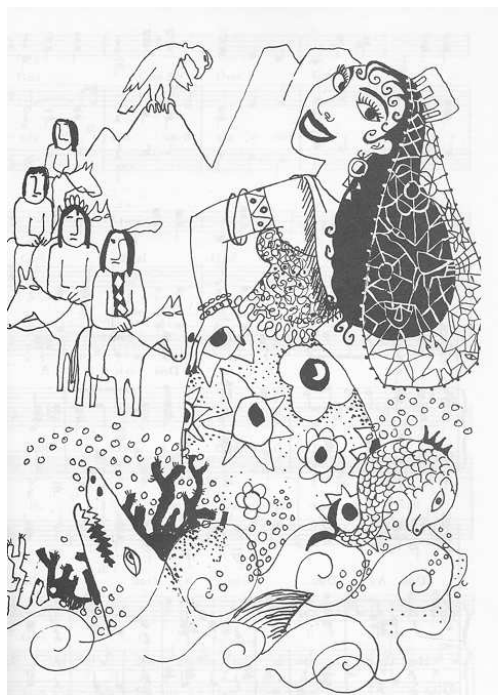
Jag såg din båt vid stranden
med seglet som jag sytt,
det sjöng i bambumasten:
”Din älskare har flytt!”

4. Fernando, Fernandito,
jag dansar som i rus
men hembygds tamborito
i Panamá's glädjehus.

Fernando, Fernandito,
små märken gör min fot,
ser du mitt spår i smutsen
så kyss det och gör bot!

5. När kvinnor älskar mer än en
då börjar de bli sluga!
(Om det ena ljuset slocknar
så kan väl det andra duga!)

Fernando, Fernandito,
du ser min kavaljer!
Här dansar din Pepita
i glädjens kvarter!

Pierina

1. ^DBlå anemonerna,
^{em}mandelträdsblommorna
stå som en sky över ^{A7}kullarna,
^{em} ^{A7} ^Dtupparna gal bortom tullarna.

Vinbergen väntar oss,
^G ^{em}där grönska rankorna
över den röda ^{A7}jorden nu –
^D ^{H7}men ner´ i dalen där blommar du!
^{em}O, Pierina!
^D ^{H7}När gör du ditt val?
^{em} ^{A7} ^D ^{D+}Snart är du nitton år!
^{em} ^D ^{H7}Hör du i dalen min vårmadrigal,
^{em} ^{A7} ^Dvill du bli min i år?

2. ^G ^{am}Svar ger dig hjärtat
^{D7} ^C ^Goch svar ger dig handen
^{am} ^{D7} ^Ghanden du kysst,
^{am} ^{A7} ^{D7}som jag lyfter vid din sång.
^G ^{am}Svar ger dig blommorna
^{D7} ^{H7} ^{E7}som jag bär i barmen,
^{am} ^Gja, alla dina blommor små
^D ^{D7} ^G ^{E7}som du gav mig när vi möttes då,
^C ^G ^{E7}som du gav mig när vi möttes då,
^{am} ^{D7} ^Gnär du smög till mitt fönster på tå.

3. ^DKom, nerför kullarna!
^{em}Kom, över spångarna!
Kom över bäcken och ^{A7}ängen grön!
^{em} ^{A7} ^DKom nu när morgonen är så skön!
Kom, du som sjunger där!
^G ^{em}Kom, du som har mig kär!
Kom under lönnarna, under ^{A7}lind!
Kom med den doftande ^Dvårens ^{H7}vind!
^{em}Kom till min sida,
^D ^{H7}kom, viska mitt namn.
^{em} ^{A7} ^D ^{D+}Kom i min öppna famn!
^{em} ^D ^{H7}Näktergal, sjung vid ditt lummiga bo
^{em} ^{A7} ^Dför den jag nu ger min tro!

Morgon i Ligurien

Mot eucalypternas lansettformade blad,
i cypressen

och på palmernas blanka kupoler
smattrar en morgonskur

av regndroppar
stora som pärlan

på din öronsnytt
Pierina.

Om du kommer lite närmare mig

Pierina

så kan du också se våra pärlor
trilla ur molnets säck,

pluviala pärlor
som vinden burit

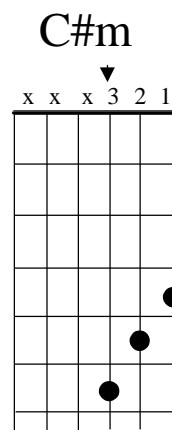
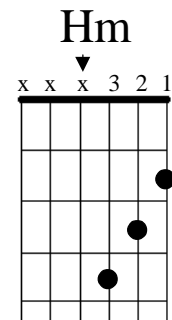
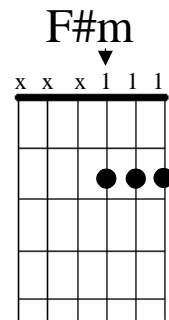
hit ifrån
Azorerna.

När du ännu låg djupt i din sömn
och jorden

i sitt eviga rullande åt öster
blottade solens eld

kom en glimmande
fjäril och flög

till din bädd
o, Pierina.

Då gick fiskarbåten ut ifrån din strand ^{E7} ^A
röda segel ^{E7}
gick som lågor, som eldar över havet. ^A
Sedan, när molnet kom ^{E7} ^{F#m}
med regnskuren, ^{Hm}
sloknade allt, ^{F#m}
men fiskargossen ^{Hm}
sjöng ändå ^{E7} ^A
sin sång. ^D ^{A7}

Men min älskling, du sover ju ännu! ^D ^{H7} ^{Em}
Då smyger jag, ^{A7} ^D
innan åskan som närmar sig bryter ^{H7} ^{Em}
tystnaden kring din bädd
jag smyger mig ut
efter mjölken ^{A7}
som står sval
där ute i
portgången. ^D ^{A7} ^D

Nu är nog smultronen mogna som jag såg ^D ^{H7} ^{Em}
och kan plockas
och serveras på fikonblad med socker. ^{A7} ^D
Regnvåta fikonblad ^{H7} ^{Em}
med smultron på
bjuder jag henne ^{A7}
och så får hon mjölk
ur kruset. ^D ^{A7} ^D

Vidalitá

1. I min lilla hydda, Vidalitá,
där finns ingen ro och vila.
I min lilla hydda, Vidalitá,
där finns ingen ro och vila.
Ständigt mina tankar, Vidalitá
hän till dig vill ila.
I min lilla hydda, Vidalitá,
där finns ingen ro och vila.

2. Kommer pampasvinden, Vidalitá,
med fjäril och liten slända.
kommer pampasvinden, Vidalitá
med fjäril och liten slända
Tänker jag: Min älskling, Vidalitá,
hon kommer i kväll kanhända.
Kommer pampasvinden, Vidalitá,
med fjäril och liten slända.

3. När jag ensam rider, Vidalitá,
och vallar min boskap vida.
När jag ensam rider, Vidalitá,
och vallar min boskap vida.
ser jag - om jag blundar - Vidalitá,
din unghäst vid min sida.
När jag ensam rider, Vidalitá,
och vallar min boskap vida.

4. När jag återvänder, Vidalitá,
med oxar och kor och kviga.
När jag återvänder, Vidalitá,
med oxar och kor och kviga.
då, om du har kommit, Vidalitá
ser jag röken stiga.
När jag återvänder, Vidalitá,
med oxar och kor och kviga.

5. Stiger från min hydda, Vidalitá,
blå rök under kvällens himmel,
Stiger från min hydda, Vidalitá,
blå rök under kvällens himmel,
snabbare än hinden, Vidalitá
ilar då hem min skimmel. -
Stiger från min hydda, Vidalitá,
blå rök under kvällens himmel.

6. Men min lilla hydda, Vidalitá,
den ger ingen ro och lisa!
Men min lilla hydda, Vidalitá,
den ger ingen ro och lisa!
Ensam där jag sitter, Vidalitá,
nynnande min visa -
Men min lilla hydda, Vidalitá,
den ger ingen ro och lisa!

Violavà

1. Där hemma i vår bondby var jag mager,
jag levde mest på sallad och spenat.
Nu trippar jag i gränden och är fager,
och stora stekar bjudes mig på fat
av prinsar, grevar och av små baroner.
Jag äter mig nätt, är ändå nätt
fast kanske lite svullen,
jag har ju mitt sätt att hitta rätt
jag känner mitt får på ullen.
Där sedlarna prasslar bäst
där är jag en flitig gäst
sen reser jag hem och biktar mig
för vår egen lilla präst.
2. Mitt barn, sa mamma, när jag for till staden
att sälja blommor det blir nu din lott,
du trippar fram och åter i arkaden
och sjunger: "O, vad blommor luktar gott!"
Ja, söta mor, sa jag, det skall jag göra.
I dårarnas gränd där är jag känd
som Violavà, den snälla
jag doftar viol, jag svänger min kjol,
jag dansar min tarantella.
Min dygd är väl inte stor,
men jag kan försörja mor,
fast blommorna som jag säljer
knappt ger pengar till nya skor.

Mary Strand

När i North Shields i England man går i land
som kan hända ibland i England, ja-ja,
så ligger cigarrschappet Tiger Brand
i Dock Street på vänster hand.
Det var där jag blev frälst av Miss Mary Strand
ur polisernas hand
i England, ja-ja,
Miss Mary som står uti Tiger Brand
i Dock Street på vänster hand.

- O, Miss Mary, mig jagar poliser sju,
de vill fångsla mig nu i England, ja-ja!
- Nej, min sjöman, dig tar ej polisen här
uti min cigarraffär!
För de sju röda rosor du skänkte mig,
för de rosorna sju,
i England, ja-ja...
från poliserna sju skall jag frälsa dig,
men fånge du blir hos mig!

Och hon öppnade klaffen och drog mig in
uti kammaren sin i England, ja-ja,
bakom disken, i kammarn i Tiger Brand
i Dock Street på vänster hand.
Och hon sade: "Min sjöman, du bjöd mig ut
på teater och dans
i England, ja-ja,
på mig har du givit de pengar ut,
du tjänte i fjärran land.

Ja, med mig har du levat i sus och dus
 som det händer ibland i England, ja-ja,
 du har gått i ett vin- och ett kärleksrus
 kom, vila dig i mitt hus!
 Mitt schapp är vårt hem och du är mig kär
 och min glädje du är
 i England, ja-ja.
 På dig lägger ingen polis sin hand
 hos Mary i Tiger Brand.

Och i kammarn jag satt när poliserna sju
 de poliserna sju i England, ja-ja,
 steg in i butiken och ropte : "Nu!"
 Skön´ Mary, vad gömmer du...?
 Och jag hörde hur Mary då svarade dem:
 - Jag gömmer min vän
 i England, ja-ja,
 och innanför disken i Tiger Brand
 når aldrig polisens hand!

För det gäller ej mord eller stöld eller brand
 och i frihetens land i England, ja-ja,
 jag håller mot eder en kvinnas hand
 till skydd åt en jagad man!
 Och ni träder ej innanför diskens rand!
 Mitt hem är min borg
 i England, ja-ja.
 Men tag gärna sju lådor Tiger Brand
 till minne av Mary Strand!

När i North Shields i England man går i land.....

Vals i Provence

1. Ett fikonträd på slaggströdd äng
och sotarn med sitt lod
det minner mig uti Provence
om Karlfeldts heta blod.
Det brann där opp i Dalarna
som eldat av bourgogne
själv liknade han karlarna,
här sunnanåt - en Dalarnas,
en senfödd bondesalarnas,
monsieur Bertrand de Born.
En senfödd bondesalarnas,
monsieur Bertrand de Born.
2. Men vild är Karlfeldts fejare
och vältrar sig med skrån,
när min är som en hejare
att skatta fikonträn.
Av blåa fikons röda saft
min sotare är våt,
han dricker vin, han skrattar glatt,
men brännvinstörstig och besatt
och kvalfylld i sin kärleksnatt
är sotarn nordanåt.
Och kvalfylld i sin kärleksnatt
är sotarn nordanåt.
3. Men han som sjöng om blodig slagg
och jordmust där i Nord
och om Marie sänghalmsdagg
och ölbrus vid sitt bord,
sjöng dock som söderns sångare
sjöng rusigt som Villon
Han var en stor gengångare,
vallon, en kvinnofångare
en stolt och sturig stångare
med hösthorn i sin sång.
En stolt och sturig sångare
med hösthorn i sin sång.
4. Han var en höstens musikanter
med stänk av kärlekskval,
men sjöng i dur och var galant
just som en provencal.
Oh, drucke du vårt röda vin
i sotarns fikonsal
och valsade med Catherine!
Här dansar än, oh, Fridolin,
med håret smort i brillantine
din broder Rönnerdahl.
Med håret smort i brillantine,
din broder Rönnerdahl.

Vallonerna har sedan mycket lång tid tillbaka sitt hemland i södra och sydöstra Belgien och i angränsande delar av Frankrike. De är ett blandfolk av kelter, germaner och romare och det fanns länge ett vallonskt språk som inte var någon fransk dialekt utan snarare utvecklats parallellt med franskan.

Mer om valloner finns på: www.vallon.se

Ingrid Svardels polska

1. ^D Ingrid lilla, se hur strömmen dansar,
^{Em} alla böljorna har vita fransar.
^{A7} Se på gubben i den gröna båten,
^D hur han vevar upp sin stora håv!
Ser du löjorna, se hur de glittrar,
^{Em} fåglarna i Strömparterren kvittrar.
^{A7} Ser du måsarna och hör du göken?
^D Ingrid lilla, göken gal i stan:

2. ^G Solen strålar över staden
^D och nu kommer vaktparaden
^{A7} Trumme-rumme-rumme-rumme-rumsan.
^D Trumman går och nu slår klockan tolv!
^G Bacchi tempel öppnar famnen
^D och på båtarna i hamnen
^{Em} klämtar klockorna: "Det är serverat!"
^{A7}
^D Säj, Ingrid lilla, säj, vad du vill ha!

3. ^D Blå foreller och så sånt som smäller
^{Em} och som börjar skumma när man häller!
^{A7} Fikon, druvor, dadlar, karameller
^D och en liten grön kan Ingrid få,
En sån där som kommer från Västindien
^{Em} och som blommar opp som ros på kinden
^{A7} med en aning doft av tamarinden -
^D nej, jag menar visst en Curacao!

4. ^G Ner för brinken fort som blinken!
^D Här går leden! In på Freden!
^{A7} Jag är Orfeus! Här är underjorden!
^D Kors! Där seglar ju ett skepp hitåt!
^G Ner i källarn! Akta kjolen!
^D Hör du lutan? Hör fiolen!
^{Em} Ingrid hör! Det är ju Evert Taube
^{A7}
^D som tar emot dig med din egen låt!

Invitation till Guatemala

Jag har en rancho i Guatemala, om fröken Larzon vill flytta dit,
där har jag kaffe, miljoner bönor, men ingen kvinna tillräckligt vit.
Jag älskar blicken, den blåa väna, den fina handen, det gyllne hår,
en egen häst kan jag Er förläna, kalkoner, grisar och många får
och många får, och många får.

Om nordiskt lynne, så fullt av vemod, ibland från palm och cypress vill fly,
kan fröken Larzon ta ut mustangen och rida opp till en liten by
som ligger högre än kaffeskogen. Där susar fjällvind i fur och gran,
där odlar bonden, där blänker plogen, där har jag stuga med stor altan,
med stor altan, med stor altan.

I vall går kossan och stolta tjuren på ängen blänker i solens glans
och kaprifolen på trädgårdsmuren så ljuvligt doftar som ingenstans,
se, det är skillna'n i höjd som gör'et, där ner i dalen ger kaffet skörd
men opp i byn kan Ni kärna smöret och mala mjöl till Ert wienerbröd,
Ert wienerbröd, Ert wienerbröd.

Ni älskar kaffe? Nåväl! Följ med mig! Ni älskar "franska" och wienerbröd?
Allt finns däroppe! Man kan förse sig! Ni blir försörjd, lider ingen nöd.
Ack, fröken Larzon, vi är så blyga! Båd' Ni och jag, men det går väl an
att ställa frågan: När vill Ni flyga dit ut med mig som Er äkta man,
Er äkta man, Er äkta man.

Herr Leonardin, o, jag tackar Eder, ett ärligt ord fordrar ärligt svar:
Jag är ej ensam, fast jag är ogift - jag kan ej lämna min gosse kvar.
Ack, fröken Larzon, där har vi ägget! O, vilken lycka! Är gossen rar?
Jag vill gå hem, raka av mig skägget, bli ung och nygift och fosterfar
och fosterfar, och fosterfar.

Ja, jag går med på't, ja, jag går med på't, kalla mig Hildur, vad heter du?
 Jag heter Fredrik, don Frederico. O, det var stilig! Och jag som fru
 i Guatemala, vad skall jag heta? Senora Larzon de Leonardin,
 Hildur, vad sägs om champagne på detta? O, min don Fredrik, vad du är fin,
 vad du är fin, vad du är fin.

Bibbi

Bibbi, du räknar timmarna av år som redan flytt
 och framtidsår som inte finns, vem vet, vem vet, vem vet?

Bibbi, du räknar timmarna av år som redan flytt,
 ack, varför räkna timmarna, säj det, säj det, säj det!

Bibbi, du räknar timmarna av kärlek som du fått
 som tog dej bort i dröm och salighet.

Bibbi, du räknar timmarna av kärlek som du fått
 Ryms kärleken i något mått? Säj det, säj det, säj det!

Bibbi, du räknar flingorna i vinterns första snö,
 du räknar vårens blommor, skogens träd.

Bibbi, du räknar flingorna i vinterns första snö
 var har du gömt din fantasi, min vän?

Bibbi, du räknar vårarna och somrarna som går
 och höstarna och lägger år till år, till år, till år.

Bibbi, du räknar vårarna och somrarna som går.
 Ack nej! Jag räknar kyssarna jag får, jag får, jag får!

Den lycklige nudisten

1. Inte dansar jag vals,
nej, det passar ej alls
i nudistens attityd,
för i valsen är man pryd
men se polkan går i nord som i syd
uti dur, går i ur,
går i skur är kultur,
har en frisk och frejdig fart
o, vad det är underbart
att få naken dansa polka.

2. Hoppsansa, se opp i svängarna!
Hoppsansa, se opp i svängarna!
polkan går på gröna ängarna,
polkan är nudistens musik!
O, hur skönt att utan kläderna
långt från hala dansgolvsbräderna
dansa få i sommarkväll
en polka naturell.
Naturell, naturell,
o, vad polkan gör mig säll! Hej!

3. Sund är glädjen bland nudisterna
luft och sol utplånar bristerna
ifrån hjässan ner till vristerna,
att vara naken gör ditt sinne rent.
Ria faderia faderia
faderallala, rallala ralla,
ria faderia faderia faderallala,
ho å hoppsansa.

Dansen på Sunnanö

^G Där går en dans på Sunnanö, där dansar Rönnerdahl ^{Am}
^{D7} med lilla Eva Liljebäck på pensionatets bal ^G
^C och genom fönstren strömmar in från skärgårdsnatten sval ^{D7}
^G doft av syrener och jasmin i pensionatets sal ^C ^G ^{D7} ^G ^{Am} ^{H7}
^G doft av syrener och jasmin i pensionatets sal. ^C ^G ^{Em} ^{Am} ^{D7} ^G

^G Och lilla Evas arm är rund och fräknig hennes hy ^{Am}
^{D7} och röd som smultron hennes mun och klänningen är ny. ^G
^C - Herr Rönnerdahl, det är ju Ni, som tar vem ni vill ha ^G ^{Em} ^{A7} ^{D7}
^G bland alla kvinnor jorden runt, det har jag hört, ha ha! ^C ^G ^{D7} ^G ^{Am} ^{H7}
^G bland alla kvinnor jorden runt, det har jag hört, ha ha! ^C ^G ^{Em} ^{Am} ^{D7} ^G

^G Att ta är inte min musik, nej fröken, men att ge! ^{Am}
^{D7} jag slösar men är ändå rik, så länge jag kan se. ^G
^C Vad ser Ni då, herr Rönnerdahl, kanske min nya kjol? ^G ^{Em} ^{A7} ^{D7}
^G Ja, den och kanske något mer! Tag hit en bra fiol! ^C ^G ^{D7} ^G ^{Am} ^{H7}
^G Ja, den och kanske något mer! Tag hit en bra fiol! ^C ^G ^{Em} ^{Am} ^{D7} ^G

^G Där går en dans på Sunnanö till Rönnerdahls fiol, ^{Am}
^{D7} där dansar vågor, dansar vind och snön som föll i fjol ^G
^C Den virvlar där, där går ett brus igenom park och sal ^G ^{Em} ^{A7} ^{D7}
^G och sommarmorgonen står ljus och södergöken gal, ^C ^G ^{D7} ^G ^{Am} ^{H7}
^G och sommarmorgonen står ljus och södergöken gal. ^C ^G ^{Em} ^{Am} ^{D7} ^G

^G Och lilla Eva dansar ut med fänrik Rosenberg ^{Am}
^{D7} och inga fräknar syns på hyn, så röd är hennes färg. ^G
^C men Rönnerdahl är blek och skön och spelar som en gud ^G ^{Em} ^{A7} ^{D7}
^G och svävar i en högre rymd där Eva är hans brud, ^C ^G ^{D7} ^G ^{Am} ^{H7}
^G och svävar i en högre rymd där Eva är hans brud. ^C ^G ^{Em} ^{Am} ^{D7} ^G

Det flög en fågel

1. Det flög en fågel till Ekelöf,
till Ekelöf, till Ekelöf,
det flög en fågel till Ekelöf,
till Ekelöf flög en fågel.

Han sjöng om mänskorna såg sig om:
”Var kommer sådana fåglar från?
En symfoni är hans solosång.
Det var en underbar fågel!”

2. Det flög en fågel till Lars Forsell,
till Lars Forsell, till Lars Forsell
det flög en fågel till Lars Forsell,
till Lars Forsell flög en fågel.
Då fick man höra en ny musik!
Han blandar lockrop med vreda skrik!
Ja, både ilsken och kärleksrik
var denna främmande fågel.

3. Ulf Peder Olrog fick ock besök,
fick ock besök, fick ock besök,
utav en fågel, det var en gök
som flög till Ulf Peder Olrog.
Han sjöng om höghus i Swithiod,
om Farsta centrum med snabbköpsbod.
om bilparkering å fosterjord.
Det var en hembygdens fågel!”

4. Ja, underbart sjöng de fåglar tre,
de fåglar tre, de fåglar tre,
på skilda sätt - men va' gör väl de'
om bara sången får vingar!
Kanhända flyger det snart till mig
en liten fågel och sätter sig
och sjunger visan som säger dig
att du mitt hjärta betvingar.

Sololá

En herde spelar på sin flöjt om kvällen
och flöjten vänjer sig och låter bra.

Och regnet faller över torra ställen
och marken vänjes vid vad den skall ha.

När Sololá har krupit under fällen,
då vänjer bädden sig vid Sololá.

När Sololá har krupit under fällen,
då vänjer bädden sig vid Sololá.

Och luften vänjer sig vid fågelns vingar
och havet vänjer sig vid vindens gång.

Och ringen vänjer sig vid handens fingrar
och snabba bäcken finner fort sitt språng.

När skogen lärt sig hur min stämma klingar,
då svarar eko på min enkla sång.

När skogen lärt sig hur min stämma klingar,
då svarar eko på min enkla sång.

Så länge skutan kan gå

Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå,
om blott en dag eller två, så håll tillgodo ändå,
för det finns många som aldrig en ljusglimt kan få!
Och vem har sagt att just du kom till världen
för att få solsken och lycka på färden?
Att under stjärnornas glans bli purrad ut i en skans
att få en kyss eller två i en yrande dans?

Ja, vem har sagt att just du skall ha hörsel och syn,
höra böljornas brus och kunna sjunga!
Och vem har sagt att just du skall ha bästa menyn
och som fågeln på vågorna gunga!

Och vid motorernas gång och ifall vakten blir lång
så minns att snart klämtar klockan för dig: ding -ding -dång!
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå
så länge solen den glittrar på böljorna blå.
Så tag med glädje ditt jobb fast du lider,
snart får du vila för eviga tider!
Men inte hindrar det alls att du är glad och ger hals,
så kläm nu i med en verkligt sju sjungande vals!

Det är en rasande tur att du lever, min vän,
och kan valsa omkring uti Havanna!
Om pengarna tagit slut, gå till sjöss om igen
med Karibens passadvind kring pannan.
Klara jobbet med glans, gå i land någonstans
ta en kyss eller två i en yrande dans!
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.

Brittisk ballad

En gång stod jag där i hamnen
när ett skepp låg klart att gå
till Västindien med en last av järn ombord.
Med den flickan tryckt i famnen
som bedragit mig just då
stod en ung sjöman och talte dessa ord:

”Alice, älskling, när till våren
alla ängar stå i blom,
ja, när rosen knoppas, himmelen blir blå,
minns att då är din John Taylor
redan full befaren sailor
och då, älskling, kan vi gifta oss, vi två!

Nästa år i blomstertiden
står jag åter i den hamn
där John Taylor seglat bort ifrån sin vän
och jag såg hans fästmö vänta
med ett litet barn i famn
och på redde löpte skeppet in igen.

Då kom budet: John är borta,
kommer aldrig mer igen.
Där stod Alice med sitt barn. Då steg jag fram:
”Det är svårt att vara kvinna,
ge mig barnet! Du skall finna;
fast du svek mig, Alice, älskar jag dig än!”

Knalle Jul vals

1. Här va dä gran! Här va dä gran!
Den finaste i stan te dopparedan!
Ensam ho står! Sista som går!
Hundra hoggde ja i år!
Pengar blir de. Nu ska vi se:
jo nittinie ga mek trehundra
kronor i år! Sista som går!
Här drar kallt om ben å lår.

Mi lella gran så grön å fin!
Du luktar gött som terpentin!
Vell ingen ha dek får ja la ta dek
som rövat bort dek ur skogen din,
mi lella gran så smal å ful,
kom ta en vals mä Knalle Jul!
Här har du knallen mä glada trallen
å han har penningar å häst i skjul!

2. - Kyla ä svår! Vintern i år
han kommer la te jul såvitt ja förstår!
Här va dä gran! Sista i stan
dagen före doppardan!
Natta blir kall ... bra i så fall
att mårra står i Pelle Jannesa stall!
Havre ä gött! Hö har ho fått,
ja la dit en extra tött!
Mi lella gran så grön å fin.....

3. Snart kör la vi hem te Sofi,
här ble dä längre än de brukar å bli,
ja har fått nog, slutar mitt knog
hinner inte gå på krog!
Nu, tror Sofi, sitter han i
mjuka soffan och serverader blir
av servitris, men som surpris
kör ja nykter hem precis.
Mi lella fru! Du ä så söt!
Nu ä dä jul . . . Du kokar gröt!
Du höll på knallen mä glada trallen
när alla trodde han va ett nöt!
Mi lella fru, vi kommer snart!
Nu kör vi hem, ja vell ha mat!
Å här ä grana, om du vell ha-na
Å här ä trehundra kronor som jag spart!

Sotaren Santiago

C A7 Dm
Om sotar'n Santiago jag sjunga vill en sång,
G7 C G7
med sot i Buenos Aires han frälste mig en gång.
C D7
Mitt vita skinn blev svart och ur hamnpolisens grepp
G D7 G
han förde mig till hamnen och till ett engelskt skepp.
F C
Så räddade mig sotet och sotaren min vän
G7 C
från faran att bli fängslad av hamnpolisens män,
F C A7
som sökte mig för slagsmål, ty en kamrat jag hjälpt,
Dm C G7 C
som dåligt vin och hamnkvarterens flickor hade stjälp.

C A7 Dm
Han hade kommit undan, men jag låg ensam kvar
G7 C G7
i stallet hos en draghäst på krogen Ultramar.
C D7
Men sotar'n Santiago som såg när jag kröp in
G D7 G
med hamnpolisen bakom, han sotade mitt skinn!
F C
På ångaren Calypso han förde mig ombord
G7 C
och sa' till maskinisten, med allvar, dessa ord:
F C A7
Göm denne man från Norden i eldrum och maskin
Dm C G7 C
och tag en klunk ur flaskan utav eldar'ns röda vin.

C A7 Dm
Nu är han camouflerad, låt sotet sitta på,
G7 C G7
tills lasten den är inne och fartyget skall gå.
C D7
Själv har jag målat honom med viska och med sot
G D7 G
för att han skulle undgå polisen och dess hot.
F C
Well, sade maskinisten, din man ser hygglig ut,
G7 C
så han får gå på durken tills resan den är slut.
F C A7
Med sot har du befriat en sjöman ur hans nöd
Dm C G7 C
och här skall han i eld och sot förtjäna dagligt bröd!

Solig morgon

Vid bryggan slår ett segel i morgonbrisens kast
och vita måsar svävar högt över båtens mast,
det blommar i var skreva och rönnen doftar från.
Det är en solig morgon i norra Bohuslän.
Det är en solig morgon i norra Bohuslän.

Det ryker ur en skorsten, en jänta med en spann
hon sjunger "Liten hasselgren, varför är du så grann?"
Då hörs ett rop: "Och jungfrun själv, varför är hon så fin?"
Jo, för hon dricker mjölk men smakar inte öl och vin.
Jo, för hon dricker mjölk men smakar inte öl och vin.

Kom hit du lilla jungfru och mönstra på mitt skepp,
så skall du kvickt få lära en sjömans alla grepp!
Åh, pyttsan, i din jolle, vad kan jag lära där!
Jo, här kan du få veta, vem som jag håller kär.
Jo, här kan du få veta, vem som jag håller kär.

Åh, det vet redan alla, mej lurar inte du,
i Grebbestad där finns ju hon, som lär ska bli din fru!
Där sitter hon i växeln på telefonstation
och vill du tala med din vän så finns här telefon!
Och vill du tala med din vän så finns här telefon!

Åh nej! Kan du, min flicka, få någon på den tron,
att jag har lagt om kursen till telegrafstation,
då är du minsann duktig, för hela trakten här
vet att det är en annan, den som jag håller kär.
Vet att det är en annan, den som jag håller kär.

Vem kunde det väl vara? Jo, gissa den som kan!
Den jungfrun gick åt killan, hon skulle hämta vann
och ger hon mig att dricka det vattnet ur sin brunn,
en bättre dryck har jag då aldrig tagit i min mun.
En bättre dryck har jag då aldrig tagit i min mun.

Ja, vet du inget bättre, så nog kan du få vann,
men säg, vart skall du segla med båten din så grann?
Jo, denna båten seglar till äktenskapets hamn
och därför har jag kommit, för att ta dig i min famn.
Och därför har jag kommit, för att ta dig i min famn.

Och jungfrun gick åt killan, hon skulle hämta vann,
men han som stod i båten sprang med ett skutt i land.
Det vattnet bryr mig föga, dig måste jag ha först
och kysste jag dig inte nu, så doge jag av törst!
Och kysste jag dig inte nu, så doge jag av törst!

Det var i gröna lunden på Otterö, jag tror,
som jungfrun gick åt killan, när törsten blev så stor.
Men han som sprang ur båten, han kysser henne än.
Så'n törst får man av jäntorna i norra Bohuslän.
Så'n törst får man av jäntorna i norra Bohuslän.

Vinterballad Ur "Sol och vår", 1967

om när poeten François Villon satt i en fängelsehåla i Paris, dömd till galgen, mellan jul och nyår anno 1463.

Intro: F C G C

Det rasslar, det gnisslar, en råtta flyr ut
när prästen inträder i cellen.
Där sitter poeten Villon som förut.
Det är klockan nio på kvällen
och fångvaktarn kommer och knektar och folk.
Men prästen han talar som kyrkans tolk:

"Du klättrade in i vår kyrka och stal
Du dömdes till döden i galgen."
Men högsta domstolen har nu gjort sitt val
och säger: Släpp ut den kanaljen!
Så har mina böner då hjälpt denna gång."
"Nej, präst", sa' Villon, "jag blev fri på min sång!"

Ditt timglas är utrunnet, gör nu din bikt,
så svarade du när jag bad dig
om papper och bläck för att skriva en dikt,
men fångvaktarn, George, han gav mig!
Han skaffade skrivdon, han sa': Skriv dig fri!
I högsta instansen behövs poesi.

Jag diktade, skrev - och min dikt den skall stå
så länge som Kyrkan, det tror jag!
Den heliga eld som brann inom mig då
har Gud tänt i människan, tror jag.
Man reste min galge, men julnatten lång
satt jag bakom gallret och skrev på min sång.

C Cdim C
De Hängdas Ballad! När du hör den som bäst
 D7 G
 då hör du en dödsdömd predika
 C Cdim C
 för domare, påvar, för dig, käre präst
 D7 G
 och särskilt för alla de rika!
 C F E Am
 Besinnen er ni, som regerar vår jord:
 F C G C
 Att döda en mänska är alltid ett mord!"

C Cdim C
 Så talte poeten Villon och gick ut
 D7 G
 på nysnön, ur fängelsegrottan,
 C Cdim C
 och luften var frisk. Han andades djupt.
 D7 G
 På snön såg han spåret av råttan.
 C F
 Han kysste det spåret.
 E Am
 Då hördes ett skratt.
 F C G C
 Men tyst gick Villon bort i Frankrikes natt.

Fragancia

G D7
 I Cubas natt en röst från din estancia
 D G
 och doft av rosor, som är din arom
 E7 Am
 sveper hit ner och talar o Fragancia
 D7 G
 talar ditt och kärlekens idiom.

C G
 Hela mitt jag är uppfyllt av din ensamhet
 Em Am H7
 fast du är borta äger jag dig här
 C G
 här i min själ, mitt innersta din härlighet
 Em A7 D D7
 blommor och doftar för mig var du är.

G D7
 Glömsk av mig själv jag fylls av dig till brädden
 D G
 fastän du gömmer dig och inte blir mig när.
 E7 Am
 Himmel! Du kom ändå till blomsterbädden!
 D7 G
 Månen går ned... Gitarren tystnar här.

Brusiana Evert Taube 1955

C A7 Dm
Kom böljans män och brudar, stjärn opp en vacker sång
G7 C
om Brusiana, en gammal kostermö.

A7 Dm
Hon ägde tvenne skrudar, men skörade en gång
G7 C
den lätta vita, nu återstår en röd.

F C
Brusiana är ett gammalt sjömuseum!

A7 D7 G7
Låt oss fira Brusianas jubileum.

C A7 Dm
Det kluckar under klinken, kluck, kluck kluck, kluck, kluck, kluck!

G7 C
Brusiana vill dansa med Neptun! Kom och blås!

C A7 Dm
Det knirkar och knarkar, det gnirkar och det gnyr
G7 C
i Brusiana, när havet börjar gå,

A7 Dm
men sällan blir hon blöt, hur det stänker, hur det yr,
G7 C
blir hon blöt är det bara utanpå.

F C
Brusiana har den riktiga rondeuren,
A7 D7 G7
roder akterut, men klyvarbom i fören.

C A7
Det klunkar under klinken...

C A7 Dm
För mycket bly i kölen kan aldrig vara bra!

G7 C
Brusiana har tyngden inombords
A7 Dm
och lyfter lätt på vågen och dansar lätt åstad,

G7 C
det är en njutning för den som står till rors.

F C
Bryter sjön på kryss hon klarar lätt besvären,

A7 D7 G7
håller kursen, men går samtidigt på tvären.

C A7
Det kluckar under klinken...

C A7 Dm
När andra söker nödhamn och sparar rigg och skrov
G7 C
ger Brusiana sej ut i havets famn.

A7 Dm
Då vill hon flyta lätt, det är därför man får lov
G7 C
minska barlasten ifrån Köpenhamn.

F C
Det går kvickt och lätt! I Brusianas kölsvin
A7 D7 G7
finns Tuborg, Carlsberg, akvavit och portvin.

C A7
Det kluckar under klinken, kluck...

C A7 Dm
Hon känner ingen avund, hon är en vänlig båt,
G7 C
Brusiana vår gamla kostermö,
A7 Dm
och kommer du till Sandhamn och fryser och är våt,
G7 C
Brusiana har alltid Eau-vi-dö,
F C
smör och ost och sill och biff och Pripp och Lyckholm,
A7 D7 G7
och det goda spanska vin som görs i Stockholm.

C A7
Det kluckar under klinken, kluck...

C A7 Dm
Från Moss till Vinga Ungar, från Skagen till Sandhamn
G7 C
och från Fejan till Åbo då och då,
A7 Dm
men's fem av Sveriges kungar fört spiran i vårt land
G7 C
har Brusiana plöjt böljorna de blå.
F C
Farmors mor och mormors faster fick hon gunga,
A7 D7 G7
och i kväll är hon en tillflykt för de unga.

C A7 Dm
Det kluckar under klinken, kluck, kluck, kluck, kluck, kluck, kluck!
G7 C
Brusiana vill dansa med Neptun! Kom och blås!

En håttspelman

Evert Taube 1943

Dm Gm A7
Han hade spelat sist i Hellviksstrand. Högt upp på Orust
Dm A7 Dm Gm A7
fann man först i fjol allt vad han ägt, en gammal röd fiol med harts
Dm A7 Dm ,>>' Gm
och stråke – det var allt man fann. Sin sista lägereld han hade tänt ,
A7 Dm Gm A7
och på fiolen stod där sirligt bränt en sista vals – som eko tonar den än
Dm A7 Gm A7 Dm Bb7 A7 Dm
mellan höga berg och gamla trån i Bohuslän, i Bohuslän.

Dm Gm A7 Dm
Du var min vän du präktiga fiol ! Mitt arma liv jag tålde för
A7 Dm Gm A7
din skull. Nu är det slut , snart är mitt hjärta mull som dricker regn och
Dm A7 Dm ,>>' Gm
värms av dagens sol. Vid vågens sång och tärnans glada skrik,
A7 Dm Gm
strandskatans flöjt-ton över sund och vik, suset av västan i de böjda
A7 Dm A7 Gm A7 Dm Bb A7 Dm
trån, multnar mitt hjärta under himmelen i Bohuslän , i Bohuslän.

Dm Gm A7 Dm
O, vildrosmö, du sista , som mig gav handen, och förde mig så
A7 Dm Gm A7
varm och vän till detta berg, att skåda Bohuslän med fors och fura,
Dm A7 Dm ,>>' Gm
fjordar, fjäll och hav ! Sörj ej din gamle vän och hans fiol ! Sväng glad
A7 Dm Gm A7
i valserna din sommarkjol ! Din spelman sover gott, min lilla vän, där
Dm A7 Gm A7 Dm Bb7 A7 Dm
ljungen blommar nästa år igen i Bohuslän , i Bohuslän.

Nära jul

En sång i advent. 1957.

C Em C F C E7 Am Dm Am
Öarnas får och små lamm jag älskar att se dem gå
G D7 G Em C G D7 G
så trygga nära intill mig och se på mig då och då.
G7 C G7 C
Deras blickar kan inte tydas, och skönheten där de gå
F C Gm A7 Dm G
på kala öar, som prydas av sältor med strandblommor på,
G7 F C D7 G
nej, den kan jag inte förklara, men jag sjunger om den ändå
Am Em F C G7 C F C G7 C
på strandäng, som blommar nära jul mellan klippor i salthavet blå.

1. Rönnerdahl sitter på berget och målar
 ås bortom ås bortom hägg och syren.
 Johanssons unghäst på ängen prålar,
 kalvarna dansa på skälvande ben,
 gökarnas galan med vinden föres
 tvärsöver fälten till Rönnerdahls berg,
 ångbåten tutar, en motorbåt höres.
 Rönnerdahl blandar sin färg.

2. - Välkommen hem till de nordliga landen,
 hälsar herr handelsman Flink på visit,
 roligt att se hur den skickliga handen
 återger svenska naturen med flit,
 roligt för Johanssons Rutger som äger
 gården därnere, om gökarnas ton
 synkroniserades här, som man säger,
 liksom vid television.

3. - Man får nog anse att detta med målning
 efter naturen har blivit antikt.
 Visst är det vackert med dagar och strålning,
 visst är det roligt när något blir likt.
 Likväl, herr Rönnerdahl, fattas ju mycket!
 Just som jag sade: att gökarnas ton
 som vi nu hör, hör man inte i stycket,
 såsom vid television.

4. Rönnerdahl svarar sin vän från butiken :
 - Målningens konst gäller linje och färg,
 gäller volymen, balansen, plastiken,
 rörelsen sedd som konturer av berg.
 Sommarens verklighet flyr med sekunden,
 men finns i tavlan, som inspiration!
 - Ja, sade Flink, men se göken i lunden,
 den hörs, på television!"

Vera i Vintappargränd Ur "Ballader i det blå", 1948

C A7 Dm G7 C
O, dotter av Nordens Venezia! O, Vera i Vintappargränd!
A7 Dm G7 C
Jag flytt från Italien till Svezia, min hembygd är bombad och bränd.
Am E7 Am Dm E7 Am
Som sångfågeln flyr över landen från Nubiens brännande sol
E7 Am
hit upp till den nordiska stranden
Dm E7 Am G7 C E7 F A7
jag flytt med gitarren i handen, jag flytt med gitarren i handen
D7 G7 C
och spelar dessutom fiol.

C A7 Dm G7 C
- Jag spelte fiol i en trio, gitarr i ett dragspelskapell,
A7 Dm G7 C
jag spelte på krogar och bio, jag spelar för Eder i kväll!
Am E7 Am Dm E7 Am
Jag tillhör de ledigas skara och hemlös, min sköna, jag är
E7 Am
och älskar - ack, låt mig förklara.
Dm E7 Am G7 C E7 F A7
Bekymmerna låter jag fara! Bekymmerna låter jag fara!
D7 G7 C
Jag ser Er! Och våren är här.

C A7 Dm G7 C
- Högt uppe, med mörkbruna luggen och sticktröjan röd kring Er byst,
A7 Dm G7 C
Ni står där och småler i gluggen med läppar som aldrig jag kysst.
Am E7 Am Dm E7 Am
Jag glömmer den stjärna som tändes högt över Er nu, där Ni står.
E7 Am
Jag drunknar i blicken mig sändes,
Dm E7 Am G7 C E7 F A7
Er blick plånar ut mitt eländes, Er blick plånar ut mitt eländes
D7 G7 C
min hungers, min ensamhets år.

C A7 Dm G7 C
- O, dotter av Nordens Venezia! Av mandelblom blommar mitt bröst!
A7 Dm G7 C
Italien har kommit till Svezia och sjunger med näktergalsröst!
Am E7 Am Dm E7 Am
Men nu syns polisen - o, kvinna! Låt falla er nyckel - men fort!
E7 Am
Jag tog den! Min ros, min gudinna!

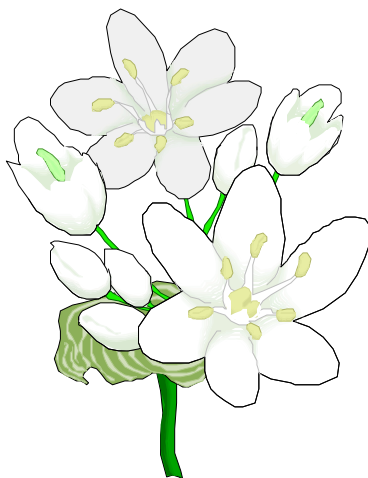
Dm E7 Am G7 C E7 F A7
Italiens vår skall Ni finna - Italiens vår skall Ni finna,
D7 G7 C
hos den som nu öppnar Er port.

Änglamark

^G Kalla den Änglamarken eller ^{Am} Himlajorden om du vill,
^D ^G jorden vi ärvde och lunden den gröna,
^{Am} vildrosor och blåsippor och lindblommor och kamomill,
^D ^G låt dem få leva, de är ju så sköna!
^C ^{D7} ^G Låt barnen dansa som änglar kring lönn och alm,
^C ^{D7} ^G leka tittut mellan blommande grenar,
^C ^{D7} ^G låt fåglar leva och sjunga för oss sin psalm,
^C ^{D7} ^{H7} låt fiskar simma kring bryggor och stenar!

^{em} ^{H7} ^{em} Sluta att utrota skogarnas alla djur!
^{H7} ^{em} Låt örnen flyga, låt rådjuren löpa!
^{H7} ^{em} Låt sista älven som brusar i vår natur
^{H7} ^{em} brusa alltjämt mellan fjällar och gran och fur.

^G Kalla den Änglamarken eller ^{Am} Himlajorden om du vill,
^D ^G jorden vi ärvde och lunden den gröna,
^{Am} vildrosor och blåsippor och lindblommor och kamomill,
^D ^G låt dem få leva, de är ju så sköna!

Damen i svart med violer 1946

C D7 G7 C
Damen i svart med violer i barmen,
Am Dm G7 C
skimrande marmorvit skuldra och hals,
D7 G7 C
nackan med guldbruna lockar och armen
D7 G D7 G
svävande vinglätt i yrande vals -
Dm G7 C
se, hur hon rodnar mot första fiolen
A7 Dm D7 G7
blundar förföriskt mot sin kavaljer,
C D7 G7 C
klänningens tyll är som skyar kring solen,
Dm C G7 C
se munnens krusning! Hur ljuvligt hon ler!

C D7 G7 C
Var har jag mött dig, du källnymf i Norden?
Am Dm G7 C
Räckte du mig blott i drömmen din hand,
D7 G7 C
skymtade du på min vandring kring jorden,
D7 G D7 G
flydde du mig i Arkadiens land ?
Dm G7 C
Viskade jag i ditt älskade öra
A7 Dm D7 G7
strofer ur skön provencalsk poesi?
C D7 G7 C
Drömmer jag? Svvara mig! Låt mig få höra,
Dm C G7 C
svartklädda skönhet, var träffades vi?

Am E7
Hör, i moll går nu musiken!
Am
Ack, nu ser jag vem hon är!
G G7 F C
Möttes vi i drömmens riken?
G G7 C E7
Nej, bland bränningar och skär!
Am E7
Minns du stormen, juninatten,
Am
hur jag flydde till din hamn,
G F C
men min båt och från rabatten
Am D7 E7 G7
bar violer till din famn?

C D7 G7 C
 Damen i svart med violer i barmen,
 Am Dm G7 C
 skimrande marmorvit skuldra och hals,
 D7 G7 C
 nacken med guldbruna lockar och armen
 D7 G D7 G
 svävande vinglätt i yrande vals,
 Dm G7 C
 ser inte sångarn som drömmar i salen,
 A7 Dm D7 G7
 svävar förbi honom, rodnande, yr.
 C D7 G7 C
 Den som jag älskat finns inte på balen,
 Dm C G7 C
 damen som dansar är Dafne som flyr.

Det fönstret som lyste Evert Taube 1950

A E
 Det fönstret
 Fdim F#m Hm
 det fönstret som lyste
 D A
 nu är det så mörkt
 E7 D A
 mörkt som natten

E
 men system
 Fdim F#m Hm
 men system är vaken,
 D A E7
 hon trycker sin panna
 D A
 mot rutan,

A
 mot rutan,
 Hm
 mot rutan därinne
 E A
 hon trycker sin panna så blek,
 hon ropar
 Hm
 hon skriker mot rutan:
 E A
 min syster hon dog, som du svek!

A
 Hon grät,
 E Fdim F#m Hm
 hon låg vaken om natten
 D A
 men nu kan du gå.
 Hm E7 A
 Hon har somnat.

Fiorella från Caramella (Ur "Fiorella från Caramella", 1941)

^G "Det är så vackert väder, ^{D7} lilla mamma, nu idag
och sjön är så lugn. Jag går ut ett litet tag,
^C ner till San Remo strand och tar ett dopp i böljan blå."
^{D7} "Ja, gå min kära flicka, men kom hem klockan två."

^G Fiorella tog sin docka, ^{D7} lilla Fiffi hette den,
och solen den steg mer och mer på himmelen.
^C Fiorella spände upp sin nya skära parasoll
^{D7} och ner till stranden gick hon just som klockan slog tolv.

^G Och palmerna de susade ^{D7} och middagssolen sken,
en näktergal såg hon på mandelträdets gren.
^C Och blommor var där fullt, både röda, gula, blå,
^{D7} och många gröna träd med apelsiner uppå.

^G På stranden låg kanoten ^{D7} som tillhörde hennes bror,
i den la' hon Fiffi och sina fina skor.
^C Sin klänning la' hon där och parasollen likaså
^{D7} och hoppa sedan naken uti böljorna blå.

^G Men just som Fiorella nu ^{D7} kom simmande framåt
så såg hon på havet en stor atlanterbåt.
^C Fiorella vände om men hennes brors kanot for i
^{D7} av svallna ifrån ångbåten som just gick förbi.

^G Hon såg hur dockan Fiffi, ^{D7} parasoll och alltihop
for ut ifrån stranden, det gick med flera knop.
^C Ånej, det går ej an, sa Fiorella, stopp, stopp, stopp!
^{D7} Så sam hon till sin brors kanot och kravla sej opp.

^G Fiorella klädde på sig nu ^{D7} det fortaste man kan,
men drev med kanoten ^G allt längre bort från land.
^C Och ingen åra fanns, ^G den låg på stranden någonstans.
^{D7} Fiorella tappa ändå varken ^G vett eller sans.

^G Ja, käraste Gud Fader, Du ^{D7} som styr vår hela värld,
hjälp ^G Fiffi och mej hem från denna hemska färd!
^C Så bad vår lilla vän ^G och blev nog lite blek om kind.
^{D7} Men se, då sprang där genast opp ^G från havet en vind.

^G Min pappa och min broder Pippo ^{D7} seglar ganska bra,
så tänkte hon nu - ^G men nog seglar också jag!
^C Jag tar min parasoll ^G och låter vinden dra i den.
^{D7} Det gjorde Fiorella ^G och kanoten for hem.

^G Och opp till Caramella ^{D7} bar det undan, må ni tro!
Nu kändes det skönt ^G att ha någonstans att bo.
^C Fiorellas mamma sa: ^G "Välkommen hem du lilla troll,
^{D7} jag såg hur bra du seglade ^G med din parasoll."

^G Och gossen Pippo tyckte ^{D7} att Fiorella hon va kul.
Han sa: ^G "Du ska få något fint av mej till jul!"
^C Och middagen var god ^G och en stor väldig karamell
^{D7} gav pappa åt sin tös ^G för hon var duktig och snäll.

^G Men när Fiorella somnat ^{D7} in med Fiffi vid sin kind
då blåste där upp ^G under stjärnorna en vind.
^C På täcket satt John Blund ^G med parasollen i sin hand
^{D7} och hela sängen segla bort ^G till drömmarnas land.

Telegrafisten Anton Hanssons vals Ur "Ballader i det blå", 1948

^G I hans ^C Majestä ^Gt Karl den femtondes år
^{D7} Gick telegraferingen ^G per semafor,
^C men sedan, när ^G Oscar blev kung, som ni vet,
^{D7} då fick telegrafan ^G elektricitet. ^{D7} ^G
^{Am} Då blev Anton Hansson så innerligt glad,
^{D7} som telegrafist i staten
^G han satte sig vid apparaten
^{Am} och knackade ner, i tre fjärdedels takt, ^{D7} ^G
^{D7} ett vackert telegram till avlägsen trakt: ^{Am} ^{D7} ^G

^G "Här sänder jag gnistor som tydas till ord
^{D7} och ila som blixtar iväg runt vår jord, ^G
^C i kväll är det bal i mitt ensliga hus ^G
^{D7} på klippan i havet vid vågornas brus ^G ^{D7} ^G
^{Am} och fyrmästarn spelar fiol i min sal, ^{D7} ^G
^{D7} två skeppsbrutna sitter stumma
^G och matas utav min gumma,
^{Am} men lotsarna som drog dem ur deras kval ^{D7} ^G
^{D7} de svävar nu i valsen. I kväll är det bal! ^{Am} ^{D7} ^G

^G Jag räknar ej orden så noga ikväll, ^C ^G
^{D7} elektriciteten den gör mig så säll, ^G
^C jag har ju predikat om detta, du vet, ^G
^{D7} och slutligen fick vi elektricitet! ^G ^{D7} ^G
^{Am} Så snabbt som min tanke når dig mina ord! ^{D7} ^G
^{D7} Du var ju min första flamma,
^G och närapå med det samma
^{Am} jag sagt det så hinner det runt kring vår jord. ^{D7} ^G
^{D7} Var hälsad bortom havet från vännen i Nord! ^{Am} ^{D7} ^G

^G Nu ser jag i fönstret hur månen går ner
^{D7} men då lyser solen på himlen hos er,
^C hos mig är det natt, men hos dig är det sol -
^{D7} fyrmästarn förvillar mig med sin fiol -
^{Am} och lotsarna dansa med flickorna här.
^{D7} Min toddy står het i glaset!
^G En hälsning från kalaset!
^{Am} Nu kommer min gumma, Charlotta du vet,
^{D7} men din är jag ändå per elektricitet!"

(Ättlingarna till en verklig telegrafist, sedermera telegrafföreståndare, A. Hansson, tjänsteman redan under Oscar I, ha vänligen beklagat sig över att jag använt detta namn på min telegrafist, vars elektriska flirtation på intet sätt kan återföras på den verkliga Anton Hansson. Han vare härmed rentvådd.)

Personligt samtal Elegisk vals 1967 CAPO 5:E BANDET

Em H7
Långt fjärran under månen
Em Am H7
du står vid Telefonen,
Em Am D G H7
fast femtio mil oss skiljer är din stämma mig när.
Em H7
Jag älskar tonen, rösten,
Em Am H7
du skildrar för mig hösten
Em C Em Hm Em
som klarnar, hög och sval, kring dina holmar och skär.

Em H7
Min älskade, du talar
Em Am H7
med trastens röst om kvällen,
Em Am D G H7
din stämma rör mitt hjärta till en varm harmoni.
Em H7
från dina sommarsalar
Em Am H7
till dina hallonställen
Em C Em Hm Em
på nytt - per telefon - min älskling, vallfärda vi!

Em H7
Om kärlek talar rösten -
Em Am H7
om längtan - om minnen
Em Am D G H7
hur ljuvligt blygt, i ord, min vän, du öppnar din famn.
Em H7
Och plötsligt, när du tystnar,
Em Am H7
jag känner emot kinden
Em C Em Hm Em
din egen kind, min älskling, och jag viskar ditt namn.

Em H7
I tystnaden som talar,
Em Am H7
jag hör från dina salar
Em Am D G H7
ett älskat eko av din fot - som ofta förut.
Em H7
Då hörs i apparaten
Em Am H7
en röst (Nu talar staten!)
Em C Em Hm Em
”Tre perioder nu! Vi bryter! Tiden är slut!”

Em H7
 Jag smeker mikrofonen
 Em Am H7
 och tittar upp mot månen
 Em Am D G H7
 som skrattar bakom lindarna i munter clair obscur -
 Em H7
 Jag lyfter ner mitt öga,
 Em Am H7
 på himlavalvet höga
 Em C Em Hm Em
 en ensam stjärna slocknar mjukt, i dagen som gryr.

Att använda Capodaster

Om man tycker att det är svårt att sjunga i den tonart som ackordsanalysen är skriven i så är det mycket lätt att ändra tonart på gitarren med en "capo".

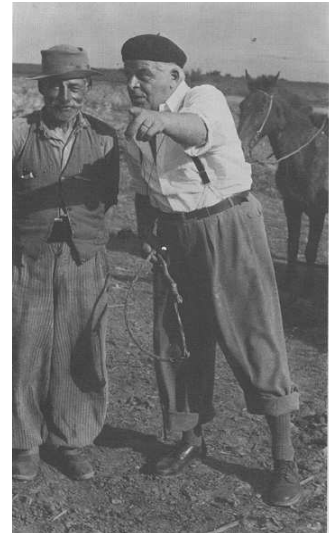
Här följer en enkel transponeringstabell:

Om du tar ackordet C-dur

med capo på 1:a bandet	>>	C#
med capo på 2:a bandet	>>	D
med capo på 3:e bandet	>>	Eb
med capo på 4:e bandet	>>	E
med capo på 5:e bandet	>>	F
med capo på 6:e bandet	>>	F#
med capo på 7:e bandet	>>	G

Om du tar ackordet G-dur

med capo på 1:a bandet	>>	G#
med capo på 2:a bandet	>>	A
med capo på 3:e bandet	>>	Bb
med capo på 4:e bandet	>>	H
med capo på 5:e bandet	>>	C
med capo på 6:e bandet	>>	C#
med capo på 7:e bandet	>>	D

LYCKA TILL /

Den instängde poeten (eller "Olympen i underjorden") 1924

C **G** **Am** **E**
Tänk er, vänner, vad som hänt mig, jo, något ganska lustigt, må ni tro!
F **C** **D7** **G**
Uti Gyllne Freden härom natten blev jag instängd just jag.
C **G** **Am** **E**
Källarrådet, alla flickorna voro borta - allt på brickorna
F **C** **D7** **G**
var försvunnet när jag väcktes i mitt hörn! - Försvunnet mitt lag!
G7 **F** **G7** **C**
Illa kan man se, i en källare flera meter under jorden!
G7 **C** **E** **Am**
tyst i Fredens hus! Släckta alla ljus över bänkarna och borden.
F **C** **Dm** **G7** **C**
Men igenom gluggen lyste månen ner i källarens sal.

C **G** **Am** **E**
Som jag sitter där i måneljus hörs i trappan något ljud, ett sus
F **C** **D7** **G**
av en ängel, kanske - eller någon själ ur Akademien.
C **G** **Am** **E**
Lutan bort i hörnet rörs därvid och i källarsalens månskensfrid
F **C** **D7** **G**
hör jag ett ackord i dur och snart förnimmer jag melodien.
G7 **F** **G7** **C**
Just en pastoral klingar i vår sal! Ni kan tänka jag blev vaken!
G7 **C** **E** **Am**
Bröder, vilken scen: uti månens sken ser jag Afrodite, naken,
F **C** **Dm** **G7** **C**
stå i källardörr'n med blommor i sin famn och med gröna bla'n!

C **G** **Am** **E**
Ack, vem stiger fram på golvet's plan! Tänk att sådant händer här i stan!
F **C** **D7** **G**
Guden själv, Apollon, nu med lyran till gudinnan framgår!
C **G** **Am** **E**
Vilken syn för en modern poet att se gudarnas odödlighet!
F **C** **D7** **G**
Tänk er bara, vänner, att en sådan sak har hänt just i år!
G7 **F** **G7** **C**
I mitt tomma krus hörs ett härligt brus och när jag mot kruset blickar
G7 **C** **E** **Am**
Bacchus själv jag ser som emot mig ler, håller i av vin och nickar.
F **C** **Dm** **G7** **C**
Hej! Då drack jag ur för skönheten, för glädjen och poesin!

C G Am E
 Slutet blev nog litet trist ändå! Källarmästarn fick till Bratten gå,
 F C D7 G
 till den nya tidens väktare för våra usla begär!
 C G Am E
 Jag har hört, sa' Bratt med värdig min, att på Fredens Krog man dricker vin
 F C D7 G
 som ni får av guden Bacchus själv och som ni inte köpt här.
 G7 F G7 C
 Det får inte ske! Ni skall genast ge Bacchus och hans följe sparken!
 G7 C E Am
 Man har sagt mig att mest varenda natt Afrodite står på marken.
 F C Dm G7 C
 Och Apollon lär ju spela hos er utan tillstånd av mig.

C G Am E
 Ack, herr direktör för nykterhet, vin och sprit och öl och sedlighet,
 F C D7 G
 svarar krögarn, jag har aldrig, aldrig dessa gudar fått se!
 C G Am E
 Ingen kan mig förebrå att jag ej är Brattsystemet till behag!
 F C D7 G
 Ej en droppe mer än ni tillåter vill jag gästerna ge!
 G7 F G7 C
 Men, Ers härlighet, det var en poet som blev instängd härom natten
 G7 C E Am
 om hans dikt det är, som gör er besvär. Jaså, jaså, sade Bratten,
 F Dm G7 C
 är det inte själva fan att här ska finn's poeter i stan!

Akkorddiagram

